

- எழுதமுடியாத காவியங்கள் - கரும்புலிகள் தொடர்பான சிறப்புக் கட்டுரை.
- "எமது மண்ணுக்கே நிருப்ப வரவேண்டும்".
- தமிழூடி உட்கட்டுமானம்.
- அவநும்பிக்கையின் அடிப்படையில் பிறந்த...
- சிறுகதை - தீர்வு.

- இன்னும் பல சிறப்புகளுடன்...

கவுத்தில்

தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் பத்திரிகை 19-08-1994

மன்னார் - மட்டக்களப்பு - திருமலையில் புலிகளின் வெற்றிகரமான தாக்குதல்கள்

■ தமிழ்முத்து சீரிலங்காவின் கிரைமை செல்லுபடியாகாது

பலாவி முகாம் தாக்குதலை அடுத்து, ஒரு வாரம் கழித்து நான்கு நாட்களுக்குள் திருகோணமலை, கதிரவெளி இராஜுவு முகாம்களும் மன்னார் பொலிஸ் காவல் நிலை ஒன்றும் மட்டக்களப்பில் இராஜுவு முகாம் ஒன்றும் விடுதலைப்படிகளால் தாக்கப்பட்டு பெரும் சேதத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டன. இத்தாக்குதல்கள், பயங்கரவாதத்தை கிழக்கில் ஒழித்துவிட்டோம்; ஐ. தே. கவை மீண்டும் வெற்றிபெறச் செய்தால், வடக்கிலுள்ள பயங்கரவாதத்தையும் விரைவில் ஒழித்துவிடுவேன்" என்று முழக்கமிட்ட டி. பி. விஜேதுங்கவிற்கு பெரும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்துள்ளன.

தீர்மீழமென்கும் சிரிலங்காவின் கிரைமை செல்லுபடியாகாது என்பதை நிருப்பிக்குமாற்போல், மன்னார் - மட்டக்களப்பு - திருமலைப்புலிகள் முற்றாகத் தகர்த்துவிற்குந்துள்ளனர். பல மணிநேரமாகக் கட்டிடம் கொழுந்துவிட்டு ஏரிந்துகொண்டிருந்ததாக, அங்கிருந்து கிடைக்கும் செய்திகள் அவர்களுடன் இன்காணப்படுவிக்கின்றன. இத்தாக்குதலைப்படிகளின் மீது, வெற்றிகரமான தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

மன்னார், கட்டிடப்பொருட்கள் கூட்டுத்தாபனத்தில் தியங்கி வந்த சிரிலங்காப் பொலிஸ் நிலையத்தை, விடுதலைப்புலிகள் முற்றாகத் தகர்த்துவிற்குந்துள்ளனர். பல மணிநேரமாகக் கட்டிடம் கொழுந்துவிட்டு ஏரிந்துகொண்டிருந்ததாக, அங்கிருந்து கிடைக்கும் செய்திகள் அவர்களுடன் இன்காணப்படுவிக்கின்றன. இத்தாக்குதலைப்படிகளின் மீது, வெற்றிகரமான தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

வில் இரண்டு பொலிஸ் நிலையப் பொலிசார் காவல் நிலை ஒன்றும் மட்டக்களப்பில் இராஜுவு முகாம் ஒன்றும் விடுதலைப்படிகளால் தாக்கப்பட்டு பெரும் சேதத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டன. இத்தாக்குதல்கள், பயங்கரவாதத்தை கிழக்கில் ஒழித்துவிட்டோம்; ஐ. தே. கவை மீண்டும் வெற்றிபெறச் செய்தால், வடக்கிலுள்ள பயங்கரவாதத்தையும் விரைவில் ஒழித்துவிடுவேன்" என்று முழக்கமிட்ட டி. பி. விஜேதுங்கவிற்கு பெரும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்துள்ளன.

மக்களின் உரிமைக்காப் போராடுவர்களுடன் நாம் - யாழ். ஆயர்

தமிழ்நாட்டைய பாதுகாவலர்களாக விடுதலையுலிகள் - பி.பி.சி. செய்திமுகவர்

"நாங்கள் விடுதலைப் புலி களுக்கு ஆதரவு தருகின்றோம் என்பதை ஆனால் அவர்கள் எப்பொழுதுமே மக்களின் உரிமைக்காக் குரல் எழுப்பி வருகின்றன. எனவே நாங்கள் அவர்களுடன் இன்காணப்படுவிக்கின்றன. இத்தாக்குதலைப்படிகளின் மீது, வெற்றிகரமான தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

வெதாக இருக்கலாம்" என யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர் தோமஸ் சுவந்தரநாயகம், அன்மையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விழும் செய்திருந்த பி. பி. சி. செய்தியாளர் ஜோர்ஜ் ஆர்னிக்கு வழங்கிய பேட்டியின்போதே தெரிவித்துள்ளனர்.

தொடர்க்கீர்மையில் ஆராதனை ஒன்றின் பின், ஆயரரச் சந்தித்த ஜோர்ஜ் ஆர்னி அவர்கள் கத்தோலிக்க மதுபிடம் விடுதலைப்புலிகளுக்கு ஆதரவு வழங்குகின்றதா? எனக் கேள்வி ஏழுப்பி தொடர்க்கீர்மையில் பக்கம்...

பலாவி முகாமுக்குள் ஊடுருவித் தாக்குதல் அமெரிக்காவில் கட்டப்பட்ட உலங்குவாரூர்தி கர்ப்பு 2 மணி நேரம் துணிகரச்சன்டை

சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளின் வடமாகன் அரண்முகாமான பலாவி முகாமுக்குள் ஆவணி 2 ஆம் திகதி அதி காலை 2.30 மணியளவில் ஊடுருவித் தாக்கிய விடுதலைப்புலிகளுக்கும் சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கும் இடையில் திரு மணிநேரச் சண்டை நடந்துள்ளதாக சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைமையகம் அறிவித்துள்ளது.

இத்தாக்குதலின்போது, விமானங்கள் நிறுத்தப்படும் பகுதிகளில் கட்டப்பட்ட உலங்குவா

கள் திடீரென வெடிச்சத்தும் கேட்டிடதனவும், பலத்து பாதுகாப்புடன் இருந்த இப்பகுதிக் குள் எவ்விதம் விடுதலைப்புலிகளின் ஊடுருவல் நடந்துள்ளதை நீர்வாய் கொல்லப்பட்டதாகவும் சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளால் அதிந்துவோயுள்ளன எனவும் அங்கிருந்து கிடைக்கும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

வெடித்துச் சிதறிய உலங்குவாரூர்தி

ஊர்தி ஒன்று, விடுதலைப்புலிகளின் தகர்ப்புக்கு திலக்காகி வெடித்துச் சிதறியின்னது எனவும், சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப்படைகளின் ஊடுருவல் நடந்துள்ளதை நீர்வாய் கொல்லப்பட்டதாகவும் சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளால் அதிந்துவோயுள்ளன. அதே வேளை ஊர்ஜிதமற்ற செய்திகளின்படி, பலாவி விமானங்கள் நிறுத்தும் பகுதி பலத்து சேதத்துக்குள்ளாகின் எனவும், மேலும் ஒரு விமானமும் சேதத்துக்குள்ளாகி இருக்கலாம் எனவும் தெரியவருகின்றது.

கடல் வழியாக ஊடுருவித் தாக்குதல்

சிரிலங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைமையகச் செயற்பாட்டு முதன்மை அவுவலர் பிரிகேடியர் ஜி. பி. கலதூர்கா, சிரிலங்காப் பலிபரப்புக் கூட்டுத்

தாபனத்திற்கு அளித்த தகவலில், கடல் வழியாக அதிகாலை 2.30 மணியளவில் தற்கொலை அணி ஒன்று ஊடுருவல் செய்திருக்கலாம் எனத் தாம் நம்பு வதாகக் கூறியுள்ளார்.

தொடர்க்கீர்மையில் பக்கம்...

ஐ.நா. உடன்யடிக்கைகளை பின்பற்றுமாறு சீரிலங்காவிடம் வேண்டுகோள்

"குடியில், அரசியல் உரிமைகள் சம்மந்தமான சர்வதேச உடன்படிக்கையை இலங்கை 1980 இல் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் உடன்படிக்கையின் தன்னிட்டமான மூலப்படியில், இலங்கை கையொப்பமிட்டு, அதனை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் 21 ஆம், 22 ஆம் உறுப்புகளின் கீழ் செய்யவேண்டிய பிரகடனத்தை இலங்கை செய்யத் தவறிவிட்டது. அவ்வாறு செய்திருந்தால், இந்த உடன்படிக்கையின் பார்த்துக்கொள்ள அரசுகள், கட்சிகள் அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் சர்வதேச விளங்கப்பட்டிருப்பதாக, சுதந்திரமாக இயங்கும் மனித உரிமைகள் குழுவுக்கு விண்ணப்பம் செய்யக்கூடியதாயிருக்கும்.

சிதறியில் மற்றும் கொடியை இழிவான அல்லது மனிதத்தன

மையற்ற முறையில் நடத்துதல் அல்லது தண்டித்தல் ஆய்வுக்கூடுகள் உடன்படிக்கையில், இலங்கை இவ்வாண்டு சனவரியில் கையொப்பமிட்டு, அதனை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் 21 ஆம், 22 ஆம் உறுப்புகளின் கீழ் செய்யவேண்டிய பிரகடனத்தை இலங்கை செய்யத் தவறிவிட்டது. அவ்வாறு செய்திருந்தால், இந்த உடன்படிக்கையின் பார்த்துக்கொள்ள அரசுகள், கட்சிகள் அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் சர்வதேச விளங்கப்பட்டிருக்கும்.

தொடர்க்கீர்மையில் பக்கம்...

புலிகளின் தாகம் தயிழிழுத் தாயகம்

தென்னிலங்கைப் பயங்கரவாழ்ம்

சிறீலங்காப் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான அறிவிப்பு வெளியாகியது முதல், 3000 இற்கும் மேற்பட்ட வண்முறைச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதாக சிறீலங்காப் பொலிஸ் தலைமையகம் அறிவித்துள்ளது. இவற்றில் அமைச்சர்கள், முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்பட, ஆனால் கட்சியான ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் பலரும் தாராளமாகப் பங்கேற்றுள்ளதை சான்றுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தத் தென்னிலங்கைப் பயங்கரவாதமானது, சில உண்மைகளை உலகுக்கு மீண்டும் தெளிவாக்கியுள்ளது.

1. பிரித்தாவியர் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பின்னரான, இவங்கைத் தீவின் அரசியல் வரலாற்றில், 1956 ஆம் ஆண்டு காலி முகத்திடல் சத்தியாக்கிரகம் முதல், தமிழ்த் தேசிய உணர்வை மழுங்கடிப்பதற்கான ஆயுதமாக, அரசு பயங்கரவாதம் என்பது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1958 ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரம், 1960 இல் சத்தியாக்கிரகிகள் மீதான ஆயுதப்படைப் பிரயோகம், 1965 இல் தமிழ் மொழி விசேட சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்பட்டபொழுது இடம்பெற்ற சம்பவங்கள், 1970 முதல் 1977 வரையிலான காலப்பகுதியில் பொலிசாரை இராணுவமாகத் தமிழ்ப் பகுதிகளில் பயன்படுத்தியமை என்பன, இந்த அரசு பயங்கரவாதத்தின் தமிழர்களுக்கெதிரான திட்டமிட்ட வளர்ச்சிகளாகக் காணப்படுகின்றன. நிராந்திரப்பாணி நின்ற தமிழ் மக்கள் 1972 இல் அரசியலமைப்பு புறக்கணப்பின் மூலம் சர்வதேசச் சட்ட நியதிகளுக்கேற்ப அரசற்ற நாட்டி னமாகப் பரிணாமம் அடைந்ததின் பின்னர், 1974 இல் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைகளும் 1983 இன் இன் அழிப்பு நடவடிக்கைகளும் தமிழ் மக்களுக்கு ஆயுத எதிர்ப்பு ஒன்றின் தேவையை உணர்த்தியது. எனவே, தமக்கென ஒரு தேசியப் பாதுகாப்பை உருவாக்கவேண்டிய இயல்பான தூண்டுதலுக்கு இலக்காகி, ஆயுத எதிர்ப்பைக் கைக்கொண்டனர். அதன் பின்னர், தென்னிலங்கைப் பயங்கரவாதம் இனப்படுகொலைகளுடன் கூடிய இராணுவ ஒடுக்குமுறையாக, தமிழ் மக்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படுவதும், அதனைத் தடுத்து நிறுத்தும் தமிழ் மக்களின் சக்தியாக, தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகள் என்னும் மக்கள் அமைப்புத் திகழ்வதுடன், தமிழர் தாயகத்தின் மிட்கப்பட்ட பிரதேசங்களில், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையிலான தமிழ்மீது மக்களின் அரசுநோக்கிய அரசு செய்திப்படுவதும், தென்னிலங்கைப் பயங்கரவாதம் தோற்றுவித்த வரலாற்று விளைவுகள் ஆகும்.

2. சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரை, பொத்த அமுக்கக் குழுக்களும், சிங்கள அரசாங்கங்களும் பேரினவாத உணர்வை வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்திய, 'பயங்கரவாதம்' என்னும் ஆயுதத்தை, காலகட்டத்தில் சிங்கள மக்களுக்கு மேல், தமது பதவி வெறியை நிலைநாட்டுவதற்கான மேலாண்மை ஊடகமாகப் பயன்படுத்தத் தொடர்கள். இதுவே 1970 இல் 20, 000 சிங்கள இளைஞர்களின் மரணத்துக்கும், பின்னர் ஐ. தே. கவின் காலத்தில் 60, 000 இற்கும் மேற்பட்ட சிங்கள இளைஞர்களின் உயிர்க் கொலைகளுக்கும் காரணமாயிற்று. தூரியகந்த எழும்புக்கூடுகள் முதல், சொத்தி உபாவி கும்பல்களின் மனித வதைகள் வரை இது தொடர்க்கொடையாயிற்று. இதன் வளர்ச்சிக் கட்டத்தையே தென்னிலங்கைத் தேர்தல் வண்முறைகளாக இன்று உலகம் காண்கின்றது.

3. சொந்தச் சிங்கள மக்களிடையே இத்தகைய பயங்கரவாதச் செயல்களை பதவிப் போட்டிக்காக அனுமதிக்கும் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் சிங்களக் கட்சிகளும், தமது பேரினவாத நோக்கில், எத்தகைய பயங்கரவாதத்தை தமிழர்கள் மேல் கட்டவிழ்த்து விட்டனர் - விடுகின்றனர் என்பதை நாம் கூறத் தேவையில்லை. இதனைத் தடுத்து, தமிழன்தை தென்னிலங்கைப் பயங்கரவாதத்தில் இருந்து பாதுகாக்கவே, தமிழ்மீது தனியான ஒரு நாடாகவும், சிங்களம் தனியான ஒரு நாடாகவும் திகழுவேண்டும் என்பதும், இருநாட்டினரும் இலங்கைத் தீவின் தொடர்ச்சியான நாட்டினங்கள் என்ற வகையில், இருதேசிய இனங்களுக்கு இடையிலும் ஒற்றுமை ஏற்படவேண்டும் என்பதும் இன்றைய தேவையாக உள்ள தெனக் கருதுகின்றோம். ■

ஐ.நா. மனித உரிமைகள் உடையைக்குமுன்கூட்டு மகஜிகள்

சிறுபான்மையினரை இன் ஒதுக்கல் செய்வதிலிருந்து பாதுகாத்து, அவர்களது உரிமைகளைப் பேணுவதற்கான ஜக்கிய நாடுகள் சபையின், மனித உரிமைகள் உப ஆணைக்குமுனிவின் 46 ஆவது அமர்வு ஜெனீவாவில் ஆரம்பமாகியுள்ளது.

இந்த உப ஆணைக்குமுனுக்கு, கலிபோர்னியாவில் உள்ள மனிதாயச் சட்டங்கள் தொடர்பான திட்டங்கள் அமைப்பு (Humanitarian Law Project) சர்வதேசத் தமிழர் ஒன்றியத்தின் சவிடலாந்துக் கிளை, (International Federation of Tamils, Swiss Section), சர்வதேசக் கல்வி அபிவிருத்தி அமைப்பு (International Educational Development), சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் சபை (International Treaty Council), தொழிலாளர் ஒன்றியங்களின் பேரவை (Federation of Workers Union), மக்களது விடுதலைக்கும் உரிமைகளுக்குமான சர்வதேச அமைப்பு (International League for the Right and Liberation of Peoples -Permanent Representation at the UNO), ஆயின் சிறீலங்காவின் மனித உரிமை மீற்கள் குறித்து விளக்கமான மகஜிகளைத் தாக்கல் செய்துள்ளன.

இவற்றுள் ஜக்கிய நாடுகள் சபையில் நிரந்தரப் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பான, மக்களது விடுதலைக்கும் உரிமைகளுக்குமான சர்வதேச அமைப்பு, தனது மகஜிகளில் சிறீலங்காவின் நாம், சிறீலங்காவில் நிலைமைகள் குறித்து முன் அவதானமாக்க மேற்கொண்டு வருகின்றோம். சிறீலங்காவில் நடைபெறும் தொடர்ச்சியான மனித உரிமை மீற்களும், 'தொடரும் ஆயுதப் போராட்டமும் எமக்கு ஆயுந்த கவலையைத் தருகின்றது. 1983 முதல் வருடா வருடம் எமது அமைப்பு, சிறீலங்கா குறித்து கவனமான பகுப்பாயு ஓன்றைச் செய்து, கூட்டுமொத்தமான வண்முறைகளையும், அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படுவரும் துங்பங்களையும் நிறுத்துவதற்கு ஏற்ற செயல்களைச் செய்யும்படி, ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை ஆணைக்குமுனுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து வருகின்றோம்.

சிறீலங்காவில் ஆயுதப் போராட்டமும் மனித உரிமைகளின் நிலைமைகளும் மிகவேகமாக மோசம கைந்துவருகின்றன. மனித உரிமை அமைப்புக்களின் அண்மைக்காக, சிறீலங்கா அரசாங்கத்தை இந்தத் துயாநிலைக்கு முற்றுப்புள்ள கேட்கின்றன. இந்த அமைப்பானது, சிறீலங்கா அரசாங்கம் சர்வதேச காலத்துக்குக்கூட கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறி, நீதி விசாரணை எதுவும் இல்லாத கொலைகளைச் செய்யவர்களையும், காலாயம் போகின்றவர்கள் பற்றிய விடயங்களையும், எனைய மனித உரிமை மீற்கள் பற்றிய விசாரணைகளையும் நடத்தாது இருப்பதை மிகவேதனையுடன் இந்த உப ஆணைக்குமுனிவின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றது. சிறீலங்கா அரசாங்கம் கொண்டுவரக்கூடிய எதுவும் செய்யாது, மூடிமறைத்து விடுவதினால், இவைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய அறிகுறிகளையும் காணமுடியாது உள்ளது.

1993 பூன் 1 ஆம் திகதி முதல், 31 டிசம்பர் வரை, 15,000 தமிழர்கள் கொழும்பில் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதை சிறீலங்கா அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. நம்பிக்கைக்களின்படி, சிறீலங்கா இராணுவமும் அதனுடன் இயங்கும் ஆயுதக் குழுக்களும் ஆட்களைக் கடத்திச்சென்று, இரகசியமான தீங்களில் சிறைவைப்பது தெரியவந்துள்ளது. இன் அடிப்படையில் இனப்பாகுபாட்டை உறுதிசெய்யக்கூடிய சுற்றிவளைப்புக்களில் கைது செய்யப்படுவர்கள் பொலிஸ் நிலையங்களையும், இராணுவம் முகாம்களையும், மனிதாயம் அற்ற மறையில் துன்புறுத்தப்படுவதை, அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை அமைப்புக்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. எமது தாழ்மையான கருத்து என்னவென்றால், சிறீலங்கா வில் நடைபெறும் யுத்தமும் சிவில் யுத்தத்திற்கான நிலைமைகளும் மூடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படும் வரை, மனித உரிமை விடயை நடவடிக்கையை நடத்துக்கூடிய முறையில் குறிப்பிட்டத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்படுவது என்பது நடக்க மூடியாத ஒன்று என்பதே. சிவில் யுத்தம் தான் பன்முனைப்பட்ட வழிகளில் மனித உரிமை மீற்களை வளர்ப்பதுடன், கூப்புணர்வுகளையும் ஊக்குவிக்கின்றது. அரசாங்கம் இராணுவத்தீர்ப்பு தொடர்ச்சியான் இராணுவ நடவடிக்கைகள் கொண்டுவரப்படும் வரை, மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் குண்டுவரப்படுவது நடாத்துதல், மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் குண்டுவரப்படுவது நடாத்துதல், தீவிரமான முறையில் குண்டுவரப்படுவது நடாத்துதல், உலங்குவானுரத்திகள், மிகையொலித்தாரை விமானங்கள், புக்காரா விமானங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி, பொதுமக்கள் மேல் குண்டுவீச்தல் போன்ற இராணுவ நடவடிக்கைகள் தொடர்கின்றன. இத்தகைய மிருகத்தனமான முற்றுகைகள், பழவாங்கும் நடவடிக்கைகளால் மனித உரிமை மீற்களும் வண்முறைகளும் அதிகரிக்கும் சாத்தியமே காணப

குள்கள், வாய்க்காலகள் "சீதனக் கொடுமை நீடிப்பின், புனரமைக்கப்படுகின்றன"

கிளிநாச்சி, பூநகரி ஆகிய பிரதேசங்களில் உள்ள பழுதடைந்த குள்கள், வாய்க்கால் கள் என்பன தேசநிதிமாணிகளால் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த வகையில் வெள்ளத்தால் சேதமடைந்த பல்லவராய்தங்கட்டுக் குளத்தின் ஒரு பகுதிக்கு மண்போடப்பட்டதுடன், குள்கட்டும் வலுவுட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே பாதிக்கப்பட்ட நாகபடுவான் குளம் மேலும் பாதிக்கப்படாதவாறு மீள் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேலும் பண்டுவெட்டிக் குளக்கட்டின் சேதமான பகுதிகள் புனரமைக்கப்பட்டு, பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதுடன்,

அவைம்பிக்கையின் அடிப்படையில் யிறந்த அழைதி உடனபாடு

"உடனபாடுகளுக்கு எல்லாம் தாய் உடனபாடு -அமெரிக்கா, ருஸ்சியா என்ற இரு முதன்மை நாடுகளாலும் உத்தரவாடுமளிக்கப்பட்ட ஒரே உடனபாடு இச் ரேவிய -பாலத்தீரிய உடனபாடு" என, அது சென்ற வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 13-ம் திங்கு கைச்சாத்திடப்பட்டபோது போற்றப்பட்டது. அன்று அரபாத்துடன் கைக்கலுக்க அழைக்கப்பட்டபோது முன்வராமல் தயங்கிய யிட்சாக் ரபின், இன்றைய தனது தயக்கநிலையை மாற்றிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

காசாப் பகுதியைச் சேர்ந்த 11 வயதுச் சிறுவன் கூறிய கதையானது -"நாங்கள் முன்பு அரபு -ஆதாய் என்றாரு விளையாட்டு விளையாடுவோம். அதில் பிளாஸ்டிக் துப்பாக்கி தாங்கிய ஆதாய் அரபுகளைத் தேடி யோடிப் பிடித்து அடிப்பான். இப்போது விளையாட்டு மாறப்போகின்றது. அரபாத் எம்கு நல்லது செய்ய வேண்டும். அல்லாவிட்டால், அரபு -அரபு என்கின்ற புதிய விளையாட்டை அவரோடு விளையாட நேரிடும். அப்போது எமது கையிலிருக்கும் துப்பாக்கிகள் பிளாஸ்டிக்காக இராது". ■

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்னாட்சி வழங்கப்பட்ட காசா -யெரிக்கோ பகுதிகளிலிருந்து, சென்ற ஏப்ரல் 13-ம் திங்கு யே வெளியேறி இருக்கவேண்டிய இச்ரேவிய இராணுவத்தின் நகர்வைக் குறிக்கும் முதலாம் கட்டமே இழுப்பியாகி, மென்டும் அது பற்றியே பேச நேரிட்டது. இப்பேச்சுக்களின் பின்னர், கடந்த மே மாதம் 5-ம் திங்கு கெய்ரோவில் முதலாம் கட்டம் தொடர்பான உடனபாடு கைச்சாத்தாகியது.

ரபின்

ரபினின் மிட்டுக்கொடுப்பு அரபாத்தின் விட்டுக்கொடுப்பு

இவ்வுடன்பாடு கைச்சாத்தான் போது நடந்தேறிய நிகழ்வுகள், பெரும் குழப்பத்தையே எவர் மனதிலும் விளைவித்தன. கெய்ரோவின் சர்வதேச மாநாட்டு மன்றத்தில் 2500 பார்வையாளர்கள் பார்த்திருக்க -அமெரிக்க வெளிவிவர் சொல்ல வாரன் கிரிஸ்தோபர், எகிப்திய சனாதி பதி முபாரக், ருஸ்சிய வெளிநாட்டமைச்சர் அன்றே கொசிரோவ் போன்ற பெரும் தலைவர்கள் முன்னிலையில், கடும் கோபத் துடன் பிரதமர் ரபின் வாக்கு வாதப்பட, அரபாத்தோ கல்லைப்போல் இறுக்கிய முகத்துடன் நிற்க பெரும் குழப்பமே மேடையில் நிகழ்ந்தது. பின் எல்லோருமே திரைக்குப் பின்னால் சென்று 40 நிமிடங்களின் பின் வந்தபோது, அரபாத் எதுவும் பேசாமல் உடனபாட்டில் கைச்சாத்திட்டார். முதலில், யெரிக்கோ பகுதியின் எல்லைகள் தொடர்பான வரைபடங்கள் அரபாத் கைச்சாத்திட மறுத்துவதே, ரபின் வெளியேறப் போவதாக அச்சுறுத்தினார், மேடையிலே இத்தலைவர்கள் வாக்குவாதப்பட்ட நிழற்படங்களைத் தனது மக்களுக்கர்ன

எனப் பார்த்தோர், எதிர்காலம் எத்தகைய சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கப் போகின்றது என்பதை உணர்க்கூடியதையே தொடர்புடையது என்றால் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதன்னாட்சியை, என்றால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாலங்களையே பகுதிகளில் தேவை செலுத்தி, அதுவும் மிகச் சிரமப்பட்டே இத்தகையவற்றை இச்ரேல் தரப்பில் பெற்றுமிக்க தாக்கு கூறப்படுகிறது. அரபாத் தீன் துரப்பினரோ, அவர் எதையும் முற்கூட்டியே திட்டமிடாமாக கடைசி நேரத்தில் தனது விருப்படி முடிவுகளே எடுப்பதோக்கு குறுப்புகின்றனர். இவை எல்லாவற்றையுமிடின்றும் தீர்க்கப்படாத பாலத் தீரிய தன்னாட்சிப் பகுதியின்

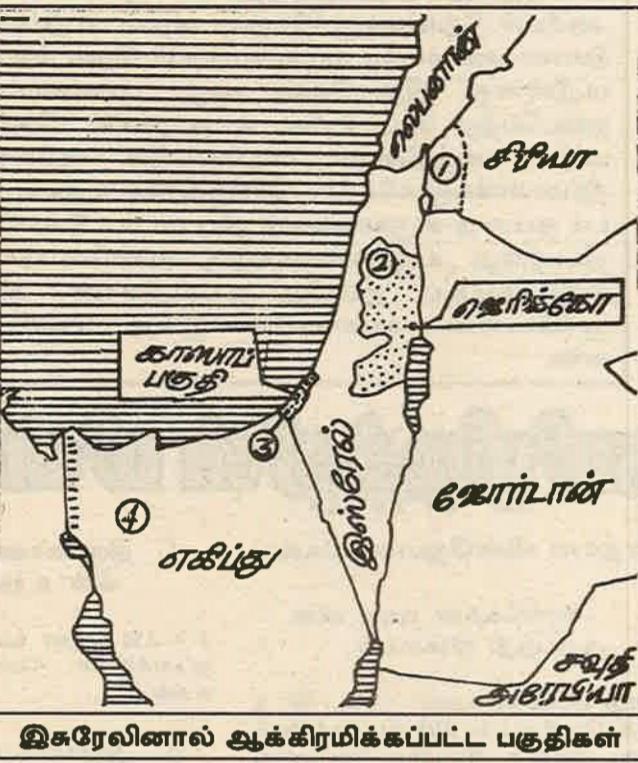
நீண்டகாலப் பாதுகாப்புக்களைப் பெறுவதைவிடுத்து; கொடியைப் பறக்கவிடுவது பற்றியும், முத்திரை, கடவுச் சீட்டு சொந்தமாக அச்சுடிப்பது பற்றிய மேலோட்டமாக விடயங்களில் அவர் தனது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி, அதுவும் மிகச் சிரமப்பட்டே இத்தகையவற்றை இச்ரேல் தரப்பில் பெற்றுமிக்க தாக்கு கூறப்படுகிறது. அரபாத் தீன் துரப்பினரோ, அவர் எதையும் முற்கூட்டியே திட்டமிடாமாக கடைசி நேரத்தில் தனது விருப்படி முடிவுகளே எடுப்பதோக்கு குறுப்புகின்றனர். இவை எல்லாவற்றையுமிடின்றும் தீர்க்கப்படாத பாலத் தீரிய தன்னாட்சிப் பகுதியின்

பாலகுமாரன்

இறுதி எல்லைகள், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள யூதக் குடியேற்றங்களின் எதிர்காலம், 1948 இற்குப் பின் அகதியாக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற பாலத்தீர்களுக்கும் அவர்களை சந்ததியினரும் நாடு திரும்புதல் (இவர்கள் தொகை 20 இலட்சத்துக்கு மேல்) பற்றிய பேச்சுக்கள் 1996 அளவில் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் அதற்கு முன் அரபாத் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களோ கணக்கற்றவை. ஏன் என்னிட 27 வருட அவல வழி விருந்து விடுபடத் தடிக்கும் மக்களை எதிர்பார்க்கக்கூடும் அதுபற்றித் தனக்கு இருந்தாலும் அதுபற்றித் தனக்கு என்றும் தான் வெளியேறியிடும். அதற்கு முன் அரபாத் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களோ கணக்கற்றவை. ஏன் என்னிட 27 வருட அவல வழி விருந்து விடுபடத் தடிக்கும் மக்களை எதிர்பார்க்கும் எதிர்பார்க்கும் விருந்து வெண்டிய வழுவை அரபாத் எங்கிருந்து பெறப்போகிறார் என்பதே எழுந்துள்ள கேள்வியாகும்.

பகுதியில் இப்போதே இச் சிக்கல் உருவாகி விட்டது. இராணுவத்தினரைக் கொன்று பாலத் தீரிய தன்னாட்சிப் பகுதிகளில் மறையும் போராளிகளை, பாலத் தீரிய காவல்துறை என்ன செய்யப் போகின்றது? இச்ரேல் கோரியதுபடி அவர்களை கைது செய்து கையீக்குமா? என்ன ரால் 7 வருடங்களாகப் போராடிவரும் காமஸ் இயக்கப்போராளிகள், தமிழ்மைத் தடுத்தால் பாலத் தீரியக் காவல்துறையை கொல்லுவோம்

கலந்து வாழும் யூதர்கள் வெளியேற்றப்படாவிட்டால் மிகுந்த ரத்தக் களரி ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். ஆனால் கெப்ரோன் பகுதி யூதமத் தீவி ராவாத்தீகளோ இந்த மண்ணிலுக்கு குறியது அல்ல, இக்ரேவின் கடவுளுக்குரியது. தாம் அக்கட விரிவின் புனிதம் மிகக் படையினர் எனக் கூறிவருகின்றனர். அது

இக்ரேவினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகள்

இச்ரேலிய - பாலத்தீரிய உடனபாடு... பாலத்தீரிய தன்னாட்சியின் தொடக்கமா அல்லது அரபாத்தின் வீழ்ச்சியின் முடிவா அல்லது இச்ரேலின் அடக்குமுறையின் முடிவா அல்லது பாலத்தீரிய போராட்டத்தின் புதியதொரு பரிமானத்தின் தொடக்கமா?

ரபின்

ரபினின் மிட்டுக்கொடுப்பு அரபாத்தின் விட்டுக்கொடுப்பு

இவ்வுடன்பாடு கைச்சாத்தான் போது நடந்தேறிய நிகழ்வுகள், பெரும் குழப்பத்தையே எவர் மனதிலும் விளைவித்தன. கெய்ரோவின் சர்வதேச மாநாட்டு மன்றத்தில் 2500 பார்வையாளர்கள் பார்த்திருக்க -அமெரிக்க வெளிவிவர் சொல்ல வாரன் கிரிஸ்தோபர், எகிப்திய சனாதி பதி முபாரக், ருஸ்சிய வெளிநாட்டமைச்சர் அன்றே கொசிரோவ் போன்ற பெரும் தலைவர்கள் முன்னிலையில், கடும் கோபத் துடன் பிரதமர் ரபின் வாக்கு வாதப்பட, அரபாத்தோ கல்லைப்போல் இறுக்கிய முகத்துடன் நிற்க பெரும் குழப்பமே மேடையில் நிகழ்ந்தது. பின் எல்லோருமே திரைக்குப் பின்னால் சென்று 40 நிமிடங்களின் பின் வந்தபோது, அரபாத் எதுவும் பேசாமல் உடனபாட்டில் கைச்சாத்திட்டார். முதலில், யெரிக்கோ பகுதியின் எல்லைகள் தொடர்பான வரைபடங்கள் அரபாத் கைச்சாத்திட மறுத்துவதே, ரபின் வெளியேறப் போவதாக அச்சுறுத்தினார், மேடையிலே இத்தலைவர்கள் வாக்குவாதப்பட்ட நிழற்படங்களைத் தனது மக்களுக்கர்ன

மட்டுமே கைதேர்ந்தவர் வேறு எதிருமல்ல என்றும், பாலத்தீரிய மக்களுக்கு இவ்வுடன்பாட்டை என்றால் வேறு எத்தோக்கோ பகுதிகளை அரபாத் எவ்வாறு நிருவகிக்கப் போகிறார். அது மட்டும் மன்றி காசா, யெரிக்கோ பகுதிகளை அரபாத் எவ்வாறு நிருவகிக்கப் போகிறார் என்பதைப் பொறுத்தே, தனது அடுத்த நடவடிக்கை அமையும் என்பவர் தனது உள்நோக்கத்தை மிகத் தெளிவாகவே வெளிவிவரிக்கின்றார்.

அரபாத் எதிர்நோக்கும் தீரியக்கூடும் சிக்கல்கள்

"1967 ஆம் ஆண்டு ஆறு நாள் போருக்கு முன்னதான் நிலையை நான் ஏற்கப் போவதில்லை. ஆனால் பாலத்தீரியர் தனியாகப் பிரிந்து இருப்பதையே நான் விரும்புகின்றேன். ஒரு அளவுக்கு மேல் கலந்து வாங்கியது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட புது நிலையில் இருப்பதையே நான் விரும்புகின்றேன். பின் எல

எழுத முடியாத நாள்

எப்படி இவர்களுக்கு முகங்கள் இல்லையோ, முகவரிகள் இல்லையோ, அதேபோலத்தான் எத்தகைய அறிவாலும், எத்தகைய ஞானத்தாலும் கணிப்பீடு செய்யக்கூடிய வகையில் இவர்களது உள்ளகமும் இல்லை.

இங்கே எழுதப்பட்டுள்ளவை எல்லாம் இவர்களோடு இணைந்த சில சம்பவங்கள் மட்டுமே. அந்தச் சம்பவங்களினாடு உங்களால் முடிந்தால் அவர்களது மன உணர்வுகளை மதிப்பீடு செய்து கொள்ளுங்கள்; அவர்களது சிந்தனைப் போக்கின் தன்மைகளை உய்த்தறிந்து கொள்ளுங்கள்.

தனிமனித அபிலாசைகளுக்கு அப்பால் - சுயத்தின் சிறைகளை உடைத்துக் கொண்டு -அவர்களது சிந்தனை ஒட்டம் விரிந்தபொழுது ஈடு இணையற்ற தேச பக்தியுடன், தமது உடலோடு தமது உயிரோடு 'தம்மையே' தியாகம் செய்யத் துணித்தவர்கள் அவர்கள்.

இயாத எரிமலையாக சுதா குழுறிக் கொண்டிருந்த நின்கூன், ஆற்றமுடியாத தாகமாக எழுந்து கொண்டிருந்த சுதந்திர வேட்கையைத் தணிக்க, எதுவும் செய்யவும்; எங்கேயும் செய்யவும் தயாரான நெஞ்சுரத்தோடு அவர்கள் பயணம் போனார்கள்.

ஒரு மாறுபாடான - முற்றிலும் எதிர்மாறான தள நிலைமைகளுன் நின்று அவர்கள் எவ்விதமாக இவர்களைச் சாதித்திருப்பார்கள் என்பதை, ஆறு அமர இருந்து, உள்ளத்தைத் திறந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

நெஞ்சு புல்லரிக்கும்; உயிர் வேர்க்கும்.

அவர்கள் - கண்களுக்கு முன்னால் விரிந்து கிடற்ற இன்றைய 'நவீன நாகரீகத்தின்' தாலாட்டில்தான் உறங்கினார்கள்.

புலிகளின் ஒழுக்க வாழ்வின் உயரிய மரபை மீறி விடச் செய்யும் துழநிலைக்குள்தான் உல்ல வந்தார்கள்; இவற்றுக்குள் வழந்தும் எதற்கும் அசையாத இரும்பு மனிதர்களாக நெருப்பைக் காவித்திரிய எப்படி அவர்களால் முடிந்தது?

வெளிப்படையாக - அந்த உல்லாச வாழ்வோடு கலந்து கீவித்தபோதும், உள்ளுக்குள் -இதுய அறைகளின் சுவர்களுக்குள் -தாயக விடுதலையின் வேட்கையை மட்டுமே சமந்துகொண்டு, பகைவனின் அத்திவாரங்களைக் குறிவைத்துத் தேடி

அலையும் அழுர்வமான நெஞ்சரம் எங்கிருந்து இவர்களுக்குள் புகுந்தது?

பகைவனின் இலக்கை அழிக்கும் தன் நோக்கினை அடைவதற்காக, தன்னை அழிக்கவும் துணிந்து இந்த அதிசய மன உணர்வை எப்படி அவர்கள் பெற்றார்கள்?

தாயகத்துக்காக செய்யப்படும் உயிர் அர்ப்பணிப்புகளில், ஏற்றத்தாழ்வுகள் கிடையாது என்பதுதான் உண்மை.

ஆனாலும், இங்கென்றால் - வெடி அதிரும் கடைசி நொடிப்பொழுது வரை -பரிசூரணமான ஒரு 'போர்ச் துழநிலை' அந்த வீரனால் மனநிலையை அதே உறுதிப்பாட்டோடு பேணிக் கொண்டே இருக்கும். ஆனால் அங்கு.....?

அது முற்றிலுமே தலை கீழான ஒரு தளநிலைமை. மானிட இயல்புணர்வுகளைத் தூண்டி -வெற்றுக்குத் தீணி போட்டு சுயகட்டுப்பாட்டை இழக்கச் செய்து -மனங்குதிப்பாட்டைச் சிதைத்து விடக்கூடிய உல்லாசத்தின் மடி அது. அதில் படுத்துறங்கி பகை தேடி, வேவு பார்த்து,

ஒழுங்கமைத்து, குறிவைத்து வெடிபொருத்திப் புறப்பட்டு, மனிதக் குண்டாகி... எல்லாவற்றையும் தானே செய்வதோடு பகையழிக்கும் போது தனையழிக்கும் போதும்கூட தன் பெயர் மறைத்துப் புகும் வெறுக்கின்ற தற்கொடை ஒரு அதியுர் பரிமாணத்தை உடையது. உயிர் அர்ப்பணத்தில் அது உண்ணமானது; ஈடு இணையற்றது. இந்த வியப்பு மிகு தியாக உணர்வை இவர்களுக்கு ஊட்டியது?

இவையில்லாம் - அந்த 'நிழல்' வீரர்களினது பன்முகப்பட்ட தோற்றப்பாட்டின் ஒரிரு பக்கங்கள் மட்டுமே. சொல்லப்படாத பக்கங்கள் நிறைய உண்டு. அவை எழுத முடியாத காவியங்கள்; அவை முழுமையாக எழுதப்படும்போது -பட்க்கிள் ரவர்கள் விரைத்துப் போவார்கள்; ஆன்மா உறைந்து சிலையாவார்கள்.

எப்படி அவர்கள் எதிரியின் உச்சந்தலையில் கூடாரம் அடித்தார்கள்...? கூடாரம் அடித்து -அவனது மன்னடைப்போட்டத் துளையிட்டு அவர்கள் உள்ளே நுழைந்தது எப்படி...? நுழைந்து -அவனது மூளையின் பிரிவுகளை அல்லவா அவர்கள் குறிவைத்தார்கள். அது எப்படி...? எவ்வித மாக இவையில்லாம் சாத்தியமானது...? எத்தகைய மதிருட்பத்தோடு நகர்வுகளை மேற்கொண்டு, இந்த அதியுர் இராணுவ சாதனைகளை அவர்கள் படைத்திருப்பார்கள்...? இந்த விவேகத்தையும் புத்திக் கூர்மயையும் இவர்களுக்கு ஊட்டி, அவர்களை நெரிப்படுத்தி வளர்த்து எது?

உண்மையிலேயே இவையில்லாம் மேனி சிவிர்கக் கச் செய்யும் விந்தைகளேதான்; நம்புதற்கரிய அற்புதங்கள்தான்!

மன ஒருமைப்பாட்டோடு தங்களைத் தாங்களே வழிப்படுத்தி, எங்கள் இயக்கத்தின் உயரிய விழுமியங்களைக் காத்த அந்தப் புனிதர்கள்; தான் அழியப்போகும் கடைசிப் பொழுதுகளிலும் நிதானத்துடனும் விவேகத்துடனும் செயலாற்றி, பகைவனின் இலக்குகளை அழிப்பில் ஸில் மட்டுமே குறியாக இருந்த அந்தக் கரும்பு விகள்; 'முகத்தை மறைத்து, புகழை வெறுத்து, மனித தியாகத்தின் இமயத்தைத் தொட்டு விட்ட பிரபாகரனின் குழந்தைகள்...' இனிப்படியுங்கள் -

இருக்காதா என்ன...?

வறுமையோடு போராடிய அந்தக் குடும்பத்தை வாழவேக்க, இரும்போடு போராட அவன் கம்மாலைக்குப் போன மறக்க முடியாத அந்த நாட்கள் -அம்மாவின் மனதை ஆக்கிரமித்துள்ளன.

அப்போது பத்தீ வயதுடைய குழந்தை அவன்.

அம்மாவுக்கு அவன்தான் முத்தவன். அவனுக்குப் பிறகும் ஜந்துபேர்; பச்சைக் குழந்தைகள்.

எல்லோருடைய துன்பங்களையும் தானே அனுபவித்தான். எல்லாக் கஸ்டங்களையும் தானே சுமந்தான்.

அந்தக் குடும்பத்தின் உயிராக அவன் தான் இயங்கிவான்.

ஆனால், அவனுடைய உயிர் அம்மாவிலேதான் இருந்தது.

அம்மா துன்பப்பட்டதைப் பார்த்துப் பொறுக்க முடியாமல்தான் -

7 மைல் தொலைவிலிருந்த அந்தப் பட்டறைக்கு பிஞ்சக்கால்கள் கொப்பாரிக்க, ஒவ்வொரு நாளும் நடந்தே போய்வந்

தான்.

அம்மாவுக்கு உயிர் துடிக்கும்; இதயத் தில் இரத்தம் வடியும்; பின்னேரங்களில் சேர்ந்து வருகிற பின்னையை ஒடிச் சென்று அள்ளி எடுத்து, கண்ணீர்க்கரையக் கட்டியண்பாள் அந்தத்தாய்.

"அவன்தான் எனக்குப் பின்னை" என்கி றாள் அம்மா.

ஒடி அலைந்து வந்து ஓய்ந்திருக்கும் ஒரு பொழுதிலும், அடுப்படியில் அல்லப்பம் அம்மாவுக்குத் துணையை அடைவதற்கு அவன் போடு தொடுப்பான் பின்னை; அம்மாவுக்குத் துயரம் நெஞ்சை அடைக்கும்.

தன்னையே உருக்கி வார்த்து துங்கக்கூடிய காக்குத்தோடு அவன் சங்கிலி ஒன்று செய்து வந்தபோது, அடக்கமுடியாமல் அம்மா அழுதேவிட்டாள்.

அந்தச் சின்ன வயதில் அவன் கஸ்டப் பட்டதைப்போல வேற்றுவருமே பட்டிருக்க மாட்டார்களாம் -அம்மா சொல்கிறான்.

இருள் கவிந்த அந்த வீட்டுக்கு விளக் கேற்றியவன் அவன்தான்.

இந்தியர்கள் வந்து அம்மாவையும் பின்னையையும் பிரத்தார்கள்; அவன் தியக்கத்துக்குப் போய்விட்டான்.

இப்போது அவனாரு கரும்புலி வீரனாகி -

'புலிகளை அழிக்கக் கங்கணம் கட்டி நின்ற' ஒரு இலக்கை அழிக்கத் தயாராகி நின்றான்.

பகைவனின் பிரதான தெருவொன்றில் அந்த இலக்கு, சரிவந்து பொருந்திய ஒரு 'இளவேனில்' காலையில் -

தாக்குதலின் இரகசியத் தன்மையையும், அதன் தேவையையும் தெளிவாகப் புரிந்துணர்ந்திருந்த அந்த விடுதலை வீரன் -

கடவே வந்துநிற்று, கட்டி அணைத்து வழியனுப்பி வைத்த அந்தக் 'தளத்தின்' அதிபதியிடம் காதோடு சொல்லிவிட்டுப் போனாளாம் -

"அம்மாவிட்ட மட்டும் சொல்லிவிட இங்கோ... அவ ஒருத்தருக்கும் சொல்லமாட்டா..."

Network

August 1994

Published by the International Federation of Tamils

Tamil Eelam leader, Velupillai Pirabakaran in a wide ranging interview says:

"I wanted to achieve through action rather than waste time in idle fancies"

Tamil Eelam leader, Mr. Velupillai Pirabakaran in a recent wide ranging interview in Tamil published in the Tamil literary magazine 'Velicham', has spoken openly about his early beginnings, the role of art and literature in the struggle, and the importance that he attached to the education and welfare of the young children of Tamil Eelam.

He said: 'The racial riots that erupted in Sri Lanka in 1958 and the agonies that the Tamils had to endure as a result were factors that impelled me to militancy. When I read the novels of Tamil Nadu writers like Kausiyam (Paminip Pavai), Sandiliyan (Kadat Pura) and Kalki (Ponniyin Selvan)... (they) roused in me the desire to see our nation rise again from servitude and our people live a life of dignity and freedom in their liberated homeland. Why shouldnt we take up arms to fight those who have enslaved us?....Above all, Subhas Chandra Bose's life was a beacon to me, lighting up the path that I should follow. His disciplined life and his total commitment and dedication to the cause of his country's freedom deeply impressed me.'

After I had finished reading a book the questions "Why", "What for" "How did this happen this

way" used to rise in my mind. I would try to connect the narrative and the characters with the life of our people.

"I wanted to achieve something through action rather than waste time through idle fancies... The books that I read dealing with national liberation struggles conveyed one clear message to me: "A freedom fighter should be pure, selfless and ready to sacrifice himself for his people"

"A freedom fighter should be selfless and be ready to sacrifice himself for his people"

Responding to a question by the interviewer concerning the role of art and literature in the context of the liberation struggle, Mr. Pirabakaran said: "Art and literature take life as their theme... they symbolise the experience of life. Today our life and experience are intertwined with our struggle for liberation... At the same time art and literature attain heights of excellence when they give birth to a consciousness of freedom.. I firmly believe that the literary resurgence emerging from the Tamil Eelam liberation struggle will produce great works which

will touch the summits of excellence in the future... Several of our young fighters show a keen interest in creative literature.. some of these writings and works of art are of high quality... With the passage of time, the accumulation of experience and the growth of maturity, we can look forward to excellent literary and artistic work being produced by our liberation fighters... When such people come to record the history of their time, it is bound to be authentic and sublime."

Speaking about the interest that he had taken in implementing welfare and educational schemes for young children in Tamil Eelam, Mr. Pirabakaran added: "The future generation is the foundation for the nation we will build... This new generation will be scientific-minded, patriotic, honest, heroic and possessed of a sense of honour, self respect and dignity... We have taken the small boys and girls who have been affected by the war into our fond embrace. We do not consider them orphans or children bereft of kith and kin."

He concluded: "They are the children of our motherland and they are flowers which have blossomed on our soil... We consider it our paramount duty to educate these children and bring them up... as the architects of the future of our nation."

longer exist. A woman will defend her children's right to self determination as surely as a lioness will defend her cubs. ...The road to freedom, the right to be who we wish to be is long and hard. We the occupied peoples of the world have begun a journey from which there can be no turning back. We continue to battle in our own ways against those with no heart to feel the pain they inflict on us. The (American) Indian Nations have fought and continue to fight a long hard battle. For make no mistake, this war with us has been raging for 502 years now and bears no resemblance to the standard cowboy west-

"We launched our struggle for self determination and political independence because of the systematic oppression of our people by the Sri Lankan state..."

- Velupillai Pirabakaran,
Leader of the Liberation Tigers
of Tamil Eelam

International Educational Development tells UN Sub Commission:
"Forcible deportation of asylum seekers will encourage racism - not combat it"

Mr. Anton Ponraj, told at the 46th Sessions of the UN Sub Commission on the Prevention of Discrimination against Minorities in Geneva on 5 August 1994:

"We have been particularly concerned with the increasing outbreaks of racism in many parts of Europe against asylum seekers. The fate that has befallen Tamil asylum seekers in Europe is a case in point. Some Tamil asylum seekers have even been murdered in Europe. One Tamil asylum seeker facing deportation set himself on fire in Sweden. Again in early January this year, the governments of Switzerland and Sri Lanka signed an agreement for the involuntary repatriation of Sri Lankan asylum seekers to Colombo. That such a step was taken despite the statement by a delegation from the European Parliament which visited Sri Lanka in October last year that "the current situation in Sri Lanka was not conducive for Western governments to return asylum seekers" increases our concern." Mr. Ponraj was speaking on behalf of the NGO, International Educational Development, under the Agenda Item 'Racism and the Role of the Sub Commission'

He added: "It is a matter of special concern to us that Tamils who have fled their homeland to escape years of oppressive rule and genocidal programs by a Sinhala dominated racist Sri Lankan government should now face racist attacks in the countries where they have sought refuge. What then are the measures that should be taken to combat racism? What should be the role of Sub Commission in this regard? Clearly, in the case of asylum

respect the cry of pain from another abused nation. It sometimes sticks in our throats but we must all learn true diplomacy. For we who are labelled ethnic and indigenous, should not have to vie for time at the United Nations like beggars at a banquet waiting for the them to throw the first scrap of humanity. If it is truly the "United Nations" then where are the seats of our sovereign nations? I see no Tamil leaders sitting next to the UK representative. I see none of our leaders taking their place either. I was honoured and proud to be asked to speak here. The All Nations Forum stands with you on this day of soli-

seekers, there is a compelling need for countries to honour their obligations under the UN Convention for Refugees, in both letter and spirit. Here, we are not unmindful that countries in Europe have had to bear the cost of the oppressive actions of racist governments abroad and have had to withstand the social pressures caused by large inflows of asylum seekers. The influx of asylum seekers to Europe shows that racism anywhere is a threat to stability everywhere. But sending back Tamil asylum seekers to face detention, torture and possible death in Sri Lanka, is not the answer. It is not simply that it would be inhumane to treat the victims of racism in this way. Such forcible deportation will encourage racism because it will show that governments, rather than combat racism, have succumbed to the pressures of racism. At the same time, there is a compelling need to address the underlying causes which impel a Tamil asylum seeker to flee his homeland. We urge the Sub Commission to openly recognise the right of the Tamil people to live in their own land, free from the oppressive rule of a racist Sinhala dominated Sri Lanka government. Such open recognition by the international community will serve to impress upon the Sri Lanka government the urgent need to seek a political solution to the armed conflict in the island and will also create a climate for the return of Tamil asylum seekers to live in freedom in their homeland. This will be the effective and humane way of stopping and reversing the flow of Tamil asylum seekers, lessening the pressures on host countries, and combating the rise of racism in them."

darity. Before I go, I would like to pose a question aimed at those who claim 'this does not concern me' or 'I do not want to get involved in politics'. It is this. How many of my people have to be murdered and imprisoned for defending not only their right to self determination but your right to self determination before you wake up to reality? I thank you for listening. In my language this is said as Mee Gwitch. To the Tamil people I send you the spirit of my people as we walk the same road, in strength, dignity and national pride. One day the world will listen."

11th Anniversary - July'83 Genocide

On Saturday 23 July 1994 thousands of Tamils in England, Scotland and Wales participated in a demonstration march in London to mark the eleventh anniversary of the July'83 genocide. The march started at Temple Place behind the premises of the Indian High Commission and wound its way to Conway Hall in Holborn. A public meeting was held at Conway Hall. Amongst those who addressed the meeting were Mr. A.C. Shanthan, United Tamil Organisation (UTO), Ms. Zoe Lightfoot, Spokesperson, All Nations Forum Inter-

national, Mr. Estevao Cabral, Fretlin Liberation Movement (East Timor), Mr. Win Soe, Chairman, Solidarity for Democracy in Burma, Mr. Robert AP Tomas, Celtic League, Ms. Medea, Kurdish Workers Association, Ms. Diedre McConnel, Campaign Against State Terrorism in Sri Lanka, Mr. Neminathan, Solicitor, Mr. S. Sri-skandarajah, Solicitor, Ms. Shivani Jegarajah, Barrister at Law, Jude Paheerathan and Dr. S. Dharmalingam. Dr. Dharmalingam who himself was incarcerated by Sri Lanka and was fortu-

nate to survive the July'83 massacre in Welikade Jail, was the chief guest.

Network

The demand for Tamil Eelam is a national question. It is, accordingly, an international question as well.

On the one hand, Sinhala chauvinism cannot succeed in its attempt to subjugate the people of Tamil Eelam without aid and support from influential sections of the international community, both in the Indian region and outside. On the other hand, in the end, Tamil Eelam itself will need to secure broad based international recognition.

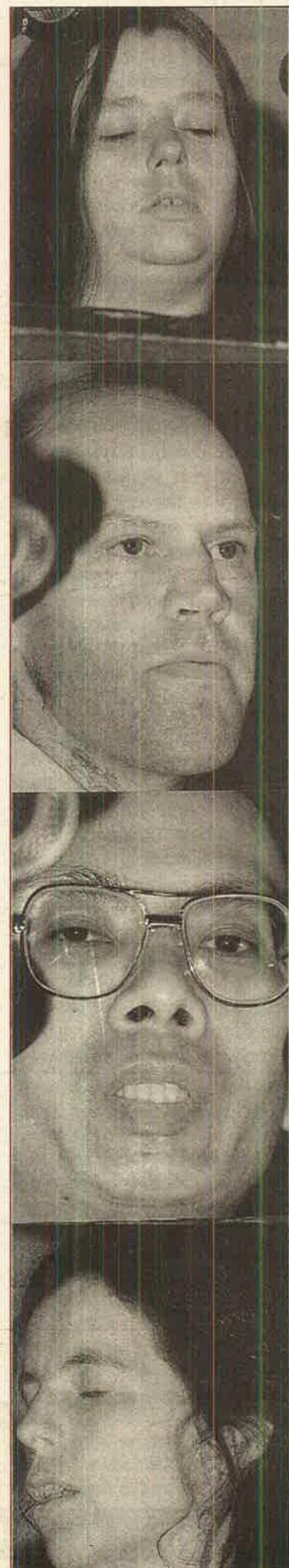
To address the international frame within which the Tamil national struggle must persevere take shape, is therefore, not a matter of self indulgent luxury, but a matter of immediate, direct and practical significance.

The new balances that are being struck in the emerging multi-polar world are not without relevance to the struggle of the people of Tamil Eelam. It is said states have permanent interests but do not have permanent friends. This may be more so in the case of nations struggling to become states.

If the 1950s and the 1960s were the decades of the anti colonial liberation movements, the 1990s is proving to be the decade of the post colonial national liberation movements. Self-determination is not a dirty word. The political force that it generates will, in the end, prevail over the power exerted by many existing state structures.

Network exists to help, support and network the worldwide efforts being made to secure international recognition of the Tamil right to self determination.

Correspondence Address:
The International Federation
of Tamils, 17, Birchview
Close, Yateley, Camberley,
Surrey GU17 7DL

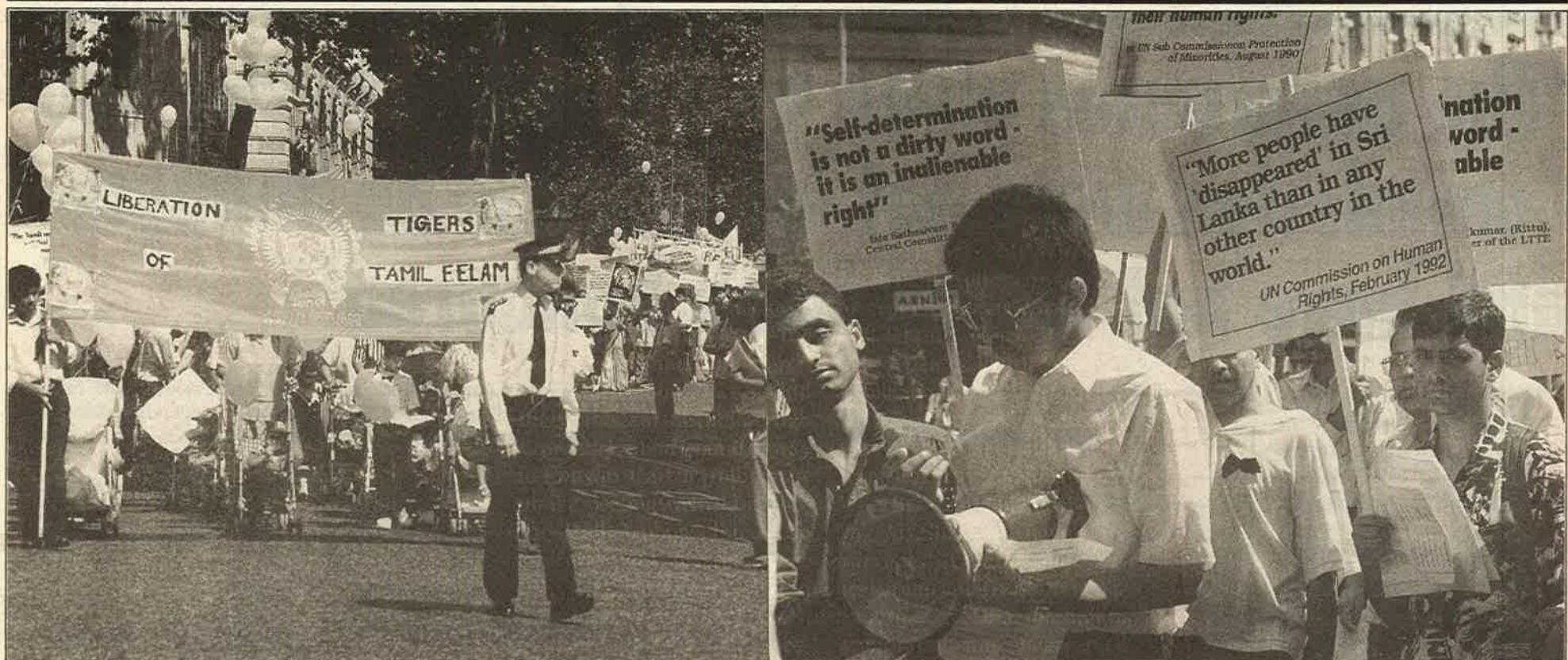
Genocide is a crime - and must not go unpunished

Genocide is a crime which transcends state boundaries. Furthermore, there is no time limit within which a prosecution for genocide may be launched. Those who committed the crime of genocide during the Second World War continue to be hunted down today. The facts concerning July'83 establish, at the lowest, a *prima facie* case sufficient to warrant an indictment for genocide against the Sri Lanka authorities. Those responsible for genocide '83 both within the then Sri Lanka government and outside it, must be charged and punished according to law. Genocide is a crime against humanity. Genocide '83 must not go unpunished.

"July '83 is a symbol of what is going on in Sri Lanka today"

"July '83 is a symbol of what is going on in Sri Lanka (today) - the continuing attacks on the human rights of the Tamil people."

The attacks in July '83 have never been investigated, leave alone by an independent commission of inquiry. Today the conflict continues. The bombings, the colonisation, the redrawing of the maps, the economic blockade and the genocide still goes on in Sri Lanka." (British Member of Parliament, Mr. Neil Gerrard, speaking at Trafalgar Square on the 10th Anniversary of Genocide'83)

Tamils March in London under Liberation Tigers Banner

Eleven Years Ago

'If living together is so hard, what about a separate state for the Tamils?'

"If living together is so hard, what about a separate state in the north for the Tamils? They have as good a claim to a nation of their own as most members of the United Nations. But as always it is a question of power, and in Sri Lanka the Sinhalese have the power. Do they also have the wisdom to see that the Tamil minority is treated in a way that justifies its retention within a unitary state?" (Washington Post Editorial Comment 4 August 1983)

'There is no God-given law that an island shall support just a single state'

"There is no God-given law that an island shall support just a single state, as examples round the world, both happy and unhappy demonstrate: Borneo, New Guinea, Tierra del Fuego, Ireland. If the island of Sri Lanka is to remain a single democratic state, the rights of its minorities will have to be restored and entrenched." (Guardian, 9 August 1983)

International Federation of Tamils tells August 1994 Sessions of UN Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities:

'The assurances given by Sri Lanka to the Sub-Commission were not intended to be honoured and have not in fact been honoured'

The International Federation of Tamils in an appeal to the delegates to the current August 1994 sessions of the UN Sub Commission on Discrimination and Protection of Minorities declared: "During the past eleven years the Sub-Commission has heard hundreds of statements raising grave concern at the failure to resolve the armed conflict in the island of Sri Lanka. Yet the conflict continues and innocent lives continue to be lost."

IFT pointed out that at the 45th Sessions of the Sub-Commission in August last year, a draft Resolution on the Situation of Human Rights in Sri Lanka, was withdrawn on the basis of assurances given by the Sri Lanka Delegation to the members of the Sub Commission.

The Draft Resolution had called upon "the Government of Sri Lanka and all other parties to the armed conflict strictly to adhere to the obligations under common article 3 of the Geneva Conventions of 1949" and had "urged the Government of Sri Lanka and other parties to the conflict to seek a cessation of hostilities and to achieve an end to the conflict through negotiations."

IFT pointed out that the Leader of the Sri Lanka Delegation in his Statement to the Sub-Commission (on 20 August 1993) thanked the co-sponsors for withdrawing the Draft Resolution, and had detailed to the Sub Commission the measures which he claimed the Sri Lanka government had already implemented to secure human rights in the island. But, said IFT, recent Amnesty Reports show that the Sri Lanka government had prevaricated yet again before the UN Sub Commission. (see adjoining inset)

IFT pointed out that as for the so called negotiations with Tamil political parties in Colombo, the comments appearing in the Sinhala owned Lanka Guardian based in Colombo were relevant: "...neither the UNP nor the SLFP has taken the grovelling (Colombo based) Tamil politicians seriously.... Successive (Sri Lanka) Governments have exploited the eagerness of Tamil parties to conjure up illusions of 'negotiations' in order to claim falsely that a majority of Tamils disagree with the ongoing Tamil national struggle in the NEP. Their aim is to marginalise the LTTE as a minority of "terrorists" and to discredit Tamil resistance as "violence" ... Today these (Colombo based Tamil) parties are at their weakest politically... it is simply nonsense to allege that they can even induce

Sri Lanka's Word

"In regard to measures to ascertain the whereabouts of persons alleged to have disappeared, the government has prepared a revised warrant to be issued for the Presidential Commission to inquire into Involuntary Removals of Persons. This revision is with a view to facilitate the (Presidential) Commission to expedite its work... The prosecution of those responsible for disappearances is also being carried on with vigour." (Sri Lanka Attorney General at UN Sub Commission, August 1993)

...and Deed

"The mandate of the Presidential Commission of Inquiry .. which investigates disappearances committed after 11 January 1991 was revised in September (1993) .. By the end of September 1993 it had concluded public inquiries into 21 cases since its creation in January 1991... No known action on its findings in any case has been taken, and none of its reports had been published by the end of year..." (Amnesty International Report February 1994)

Sri Lanka's Word

"In regard to the review and revision of the Emergency Regulations relating to arrest and detention, the government has already accomplished this and the revised version of these Emergency Regulations was promulgated on 17 June 1993" (Sri Lanka Attorney General at UN Sub Commission, August 1993)

...and Deed

"..The new regulations have been issued in a single volume which appears to provide a consolidated set of all regulations. This is deceptive, however, as regulations on other subjects dealt with under the emergency after June 1989 still remain in force and their provisions have not been included in the newly published regulations of 17 June even when they affect detention procedures... the regulations still provide for indefinite preventive detention on renewable, three monthly detention orders ... They also continue to permit detainees to be held for long periods in police and in the northeast, in military custody..." (Amnesty International Report February 1994)

Sri Lanka's Word

"Steps are underway to identify Emergency Regulations yet in force which could be revoked as being redundant or unnecessary. The Regulations which are not strictly relevant in the context of public security but nonetheless considered necessary are to be enacted as laws through the normal legislative process." (Sri Lanka Attorney General at UN Sub Commission, August 1993)

...and Deed

"Although the government undertook to remove from the Emergency Regulations any regulation which has no bearing on public security concerns, it has since promulgated new regulations with no apparent connection to public security." (Amnesty International Report February 1994)

Sri Lanka's Word

"In regard to the recommendations of the Working Group on Disappearances, arising from two visits to Sri Lanka, the government is in the process of implementing these recommendations." (Sri Lanka Attorney General at UN Sub Commission, August 1993)

...and Deed

"In October (1993) the government established a unit under a senior police officer to examine documentation on the 'disappearance' cases submitted to the government for clarification by the UN Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances... [The procedure adopted] does not constitute a proper inquiry into the reported 'disappearances' and appears to have been instituted as a palliative to satisfy international concern on this issue..." (Amnesty International Report February 1994)

the present or future Government to begin official negotiations. They merely serve as window dressing for the insincere exercise of "exploring political solutions" conducted by the Government for the twin purposes of legitimizing the military campaign in the NEP and hoodwinking the international community that it is seeking a political solution to the 'Tamil problem.'

IFT submitted to the Sub-Commission that the conclusion was inescapable that the Sri Lanka Government's Statement to the Sub Commission on 20 August 1993 that the Government proposed to negotiate with (Colombo based) Tamil parties 'elected' at the local authority elections was a prevarication. It was a prevarication intended to 'hoodwink' the international community and get over the immediate hurdle of the Sub Commission Draft Resolution (L27) which had, inter alia, recognised the existence of an 'armed conflict' in the island and which had "urged the Government of Sri Lanka and other parties to the conflict to seek a cessation of hostilities and to achieve an end to the conflict through negotiations."

IFT added: "... the assurances given by the Sri Lanka government to the Sub-Commission were not intended to be honoured and have not in fact been honoured... In the meantime, however, the Sri Lankan authorities have continued to violate the human rights of the Tamil people and have continued in their refusal to recognise their obligations under common article 3 of the Geneva Conventions of 1949.

IFT pointed out that Amnesty International reported in February 1994: "Thousands of Tamils are being arrested every month in Colombo, most without any valid reason... The small number of cases in which there appears to be any evidence of wrong doing is highlighted by the fact that out of the total 15,711 arrests in only 17 (0.11%) cases have charges so far been laid... The army and armed groups working with the government have abducted some people and held them in secret places of detention for upto two and a half months, where they have been tortured before being dumped on the side of the road or transferred to police custody... impunity remained a major obstacle to the long term improvement of human rights. Little progress was made in the prosecution of security forces personnel allegedly responsible for committing human rights violations during previous years."

IFT concluded: "The Sri Lanka Government often states to the Sub-Commission that it "continues to hope that the LTTE too would see the merits of a negotiated settlement". However the political reality is that it is the Sri Lanka government which used the Parliamentary Select Committee mechanism, for two years and more, as a way of avoiding direct talks with the Liberation Tigers of Tamil Eelam; that it is the Sri Lanka Government which rejected a number of offers to mediate including one made in August 1993 by four Nobel laureates; that it is the Sri Lanka President who continued to insist that there was no ethnic problem; that it is Sri Lanka which is engaged in a war for land in the Tamil homeland; and that it is Sri Lanka which seeks to conquer the north and render the Tamils in the east a minority in their own homeland.

Since the last sessions of the Sub-Commission, the Sri Lanka government has intensified its indiscriminate aerial bombardment of the North and the four year old economic blockade continues. Since last year several hundred more Tamils have been arrested in the East by Sri Lanka's military and para military forces and many have 'disappeared'.

The International Federation of Tamils believes that these events taken together with the statements made by the Sri Lan-

'It is recognition and negotiation that will provide the pathways to peace in the island'

ka delegation to the Sub Commission, show that the Sri Lanka government is, in truth, engaged in creating a legitimising framework for its continued genocidal onslaught on the Tamil people. In our view the situation in the island is extremely serious and demands the urgent attention of the Sub-Commission. We request the Sub-Commission to adopt a resolution calling upon the two parties to the armed conflict, the Government of Sri Lanka and the Liberation Tigers of Tamil Eelam, to enter into a ceasefire and to commence negotiations. We believe that it is recognition and negotiation that will provide the pathways to peace in the island of Sri Lanka."

வியாநிகள்

சத்து

அவனுக்குரிய தாக்குதல் காலம் துவங்கிவிட்டிருந்தது.

ஏற்கனவே சில நாட்கள் போய்வந்துவிட்டான்.

தொடர்ந்தும் நாளாந்தம் போய் வந்து கொண்டு இருக்கிறான்.

அன்று காலையிலும்கூட போய்விட்டு வந்துதான் நின்றான்.

தாக்குதல் நடக்கவில்லை.

நடாத்த முடியவில்லை:

இலக்கு வரவேண்டும்; வந்து, நேரே சந்திக்கவேண்டும்; சந்தித்து தாக்கு தாரத்திற்குள் கச்சிதமாக உட்படவேண்டும். அப்போதுதான் துல்லியமாக அடிக்கமுடியும்.

இப்படியாக எல்லாம் சரிவந்து பொருந்துகிற ஒரு சந்தர்ப்பத்தையே அவன் ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்பார்த்துப் போனான்.

அன்று காலையுங்கூட அத்தகைய சந்தர்ப்பம் நமுவிப் போய்விட்டது.

அன்று மாலையோ, அடுத்த காலையோ, அல்லது மறுநாளோகூட அது நடந்துவிடக்கூடும்.

தான் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கு அவன் திரும்பிவிட்டிருந்ததான்.

அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது.

மதியச் சாப்பாட்டுக்காக மேசையில் அவனும் வீட்டுக்காரர்களும், அமர்ந்தார்கள்; கூடவே அவனது நண்பனைருவதும்.

அம்மா சாப்பாடு பரிமாறும்போது, முட்டை பொரித்துத் தருமாறு அவன் கேட்டான்.

ஒன்றுமே பேசாமல்போன அம்மா முட்டையை அரை அவியலாக எடுத்து வந்தாள்.

"முட்டையைப் பொரித்துத் தரச்சொல் வியல்லோ அம்மா நான் கேட்டனான்... நிங்கள் அவிச்சுக்கொண்டு வாறியன்..."

அந்த அப்பாவி அம்மா சொன்னாள் -

"பொரிச்சா சத்தெல்லாம் போயிடுமடா தமிழி; அதுதான் அவிச்ச வந்தனான். சத்து இருக்கும்; உடம்பில் சேரும்... சாபிடு..."

இதற்கு இரண்டாரு நாட்களின் பின்,

இந்தத் தீவையே உலுக்கிய அந்த வீரன் அருகில் இருந்த நண்பனைப் பார்த்து உதிர்த்த நமட்டுச் சிரிப்பின் காத்திரமான அர்த்தம், மற்றவர்களுக்கும் புரிந்திருக்க நியாயமில்லைத்தான்!

பணம்

அடுத்த நேரச் சாப்பாட்டுக்கே வழி யற்ற ஒரு ஒலைக் குடிசையிலிருந்து இயக்கத்துக்கு வந்தவன் அவன்.

இப்போது ஒரு கரும்புலி நடவடிக்கைக் காகப் போயிருந்தான்.

எதிரியின் 'இதயத்தில்'தான் அவனுடைய இலக்கு.

எனவே, அந்தச் தழையோடு ஒன்றிப் போய், அதற்கே உரியவனாகத் தன்னை அவன் இனங்காட்டிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

அத்தகைய ஒரு தோற்றப்பாட்டைக் கொடுத்தாலேயே தனது நோக்கத்தை அவன் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும்.

அந்தத் தள நிலைமையோடு அவன் சந்தேகமற்ச் சங்கமிக்க, பணத்தைப் புரளவிட வேண்டியிருந்தது.

அந்த ஏழை வீரனது கையால் செலவு செய்யப்பட்ட பணத்தின் தொகை பெரியது;

அதன் நோக்கத்தைப் போலவே.

ஒவ்வொரு சத்துக்கும் கணக்குக் காட்டுவேண்டிய இயக்கத்தில், இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குக் கணக்கற்ற செலவு அது.

அந்தப் பணி அப்படியானது.

அதனால், காட்டப்பாத கணக்குகள் பற்றிக் கேட்கப்படாமலேயே, கேட்கப்படுகின்ற பணம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

வந்துபோகும் நேரங்களில், 'அங்க கொடுத்தன்; இங்க கொடுத்தன்' என்று, அவன் வாயால் சொல்வது மட்டுமே - அந்த இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குக் கணக்கு.

'நம்பிக்கை' மட்டுமே நம்பிக்கையாயிருந்தது.

எல்லா ஏற்பாடுகளும் நிறைவாகிய பின்,

தாயக்கத்திலிருந்து அவன் இறுதிப் பயணம் புறப்பட்ட தயாராகிவிட்ட ஒரு அதிகாலையில் -

அம்மாவிடம் போனான்.

'சொரிந்து'கொண்டிருக்கும் திண்ணையில் ஒரு மாக உட்கார்ந்திருந்தாள் அம்மா.

சோர்ந்து போயிருந்தாள்; காலைத் தேவீருக்கு என்ன செய்யலாம் என்று தான் போசித்துக்கொண்டு இருந்திருப்பாளாக்கும்.

பின்னையைக் கண்டதும் பூரித்துப் போனாள். துடித்துப் பதைத்து எழுந் தோடி வந்து, இரு கைகளாலும் கண்ணங்களைத் தடவி அழைத்துப் போனாள்.

எல்லாப் பக்கத்தாலும் பியந்துப் போயிருந்து ஒரு பகன்யோலைப் பாயில், நிதி திரை கலையாமல் சுருண்டு கிடந்தாள் ஆசைத் தங்கச்சி. பார்க்கவே தெரிந்தது - நிச்சயமாக இரவு அவன் சாப்பிடவேயில்லை.

அருகிலே போய் இருந்து தலையை வருடிவிட்டபோது, நெஞ்சுக்குள் என்னவோ செய்தது.

'எப்போதாவது வருகிற பின்னை; எவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு இப்போதோ வந்திருக்கிறான்... ஏதாவது செய்து குடுப்பமென்றால்கூட...' அம்மா உள்ளுக்குள் குழந்திருப்பாள்.

கடைசியாக அம்மாவின் கையால் ஒரு சாப்பாடு. அதற்காகத்தானே பின்னையும் பாசத்தோடு ஒடி வந்தான். ஆனால், வீட்டிலே ஏதுவம் இருந்தாகு என்பதும் அவனுக்குத் தெரியாதான்?

என்றுமல்லாதவாறு - சட்டைப் பைக்குள்ளிருந்து கொஞ்சம் காசு எடுத்துக் கொடுத்தான். "நல்ல சாப்பாடாகச் செய்யணே... சாப்பிடுவம்..."

அம்மாவுக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. எனென்றால் -அதற்கு முன் ஒருபோதுமே மகன் அப்படித் தந்ததில்லை.

சமைத்து முடித்து, அம்மா ஊட்டிவிடச் சாப்பிட்டு, அவன் விடைபெற்ற தயாரானான்.

கடைசி விடைபெற்ற; அம்மாவுக்கு அவன் தந்த முத்தமும் அப்படித்தான்.

வறுமை உந்தித் தள்ளியபோதும் - கேட்கக்கூடாது என்பதை உள்ளணர்வு சொல்லியது... என்றாலும்... தயங்கித் தயங்கி வந்த அந்த ஏழை அம்மா கேட்டாள்.

"இன்னுமொரு ஐநாறு ரூபா தந்திட்டுப் போமோனை..."

அம்மாவை நினைத்தபோது, விழியோரம் கீழ்த்து நீரை அவன் மறைத்திருக்கக்கூடும்.

பரிவோடு கேட்ட அம்மாவுக்கு அவன் சொன்னான் -

"இது நாட்டினர் காசம்மா... தரமாட்டன்... கேளாதையணை".

சொல்லிவிட்டு அவன் போனான்; போய் விட்டான்.

அம்மாவுக்கு எதுவுமே தெரியாது... பாவம்!

பற்று

அது ஒரு துரோகின் குடும்பம்.

முக்கிய கும்பலோன்றைச் சேர்ந்தவன் அந்தத் துரோகி.

இந்தியர்களின் காலத்தில் பாரதாராமன் துரோக வேலைகளை அவன் செய்துகொண்டு இருந்தான்.

அவனது இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவனது குடும்பமும் உடன்தையாய் இருந்தது.

தங்களது வீட்டில், 'விடுதலைப் போரட்டத்துக்கு எதிரான்' ஆயுதங்கள் புதைத்து வைக்கப்படுவதைத் தடுக்காத

அளவுக்கு அது இருந்தது.

இந்தியர்கள் வெளியேறிய பின் -

அதே ஊரைச் சேர்ந்த எங்கள் வீரனாருவன் தந்த ஆதாரபூர்வமான தகவல்களின்படி -அந்த ஆயுதங்கள் மீட்கப்பட்டதுடன் -அந்தக் குடும்பமும் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டது.

தேசத்தின் நன்மை கருதி மட்டும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை அது.

அவர்கள் எதிரியின் 'பிரதான் நகரிற்குப்' போய்விட்டார்கள்; குடும்பமாகவே.

தங்களைப்பற்றிய தகவல்களை எங்க சூக்குத் தந்தது யாரென்பது, அவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாகவே தெரியும்.

எழுந் முடியாத காலியானிகள்...

கரும்புவித் தாக்குதலை நிகழ்த்துவதற்கு முன்னர், கூடவுந்திருந்த பெரியவர் ஒருவருக்கு அவன் நம்பிக்கையோடு சொன்னானாம் -

"எங்கட போராட்டம், தமிழனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருத்தன்ற மனச்சாட்சி யையும் உலுப்பிவிட்டிருக்குத்தயா; இந்தப் போராட்டம் நிச்சயமாக வெல்லும்!"

கே வை

இங்கு அவனுக்கு தாக்குதலுக்கான பயிற்சி வழங்கப்பட்டுத் தயார்படுத் தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் -

அங்கு இன்னொரு வீரன் தாக்குதலுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான்.

இவன்தான் தாக்குதலுக்கான கரும்பு விவரர்; ஆனால், அவன்தான் அந்தத் தாக்குதல் 'தளத்தின்' அதிபதி.

பயிற்சிகள் முடிந்து இவன் புறப்பட்டத் தயாரான நேரத்தில், அவனை வழிய ஞுப்பி வைக்கின்றபோது, அனுப்பிவைத் தவர் ஒருவிடயத்தை அவனுக்குத் தெளிவுபடுத்தினார்.

"ஏற்கனவே அங்கு ஒருவர் நிற்கிறார்; அவர் தாக்குதலுக்கான ஒழுங்குகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அதாவது, அவர்தான் இந்த நடவடிக்கைகளுப் பொறுப்பான இருக்கிறார். உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் காட்டி -விளக்கி -அவர் சொல்லித்துவார். அதோடு - குறிப்பிட்ட இடம்வரையும் வாகனத்தை ஒட்டிவந்தும் தருவார்..."

... திதில் நீங்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விடயம் என்னவென்றால்...

... தாக்குதலைச் செய்யப்போகிறது நீங்கள்தான்; உங்களுக்குச் செய்ய இயலாமல் போனால், அல்லது செய்வது சரிவராமல் போனால், அவர்தான் இதைச் செய்வார்...

ஆனால் - இந்த வேலையை இனிமேலும் நாங்கள் தொடர்ந்து செய்யவேணும்..."

அவர் சொல்லவந்த விடயத்தை, அவன் பரிபூரணமாக விளங்கிக்கொண்டான்.

* * *

அந்தப் பெரிய நகரத்துத் தெருக்களின் மிகுடியான நெரிசல்னால், தாக்குதல் சுறுக்கிக்கொண்டேபோனது.

அரக்கமுடியாத வாகனப் போக்குவரத்தும், அதிகடிய சனசந்தடியும் தொடர்ந்து இடைஞ்சலைத் தந்துகொண்டேயிருந்தன.

இலக்கு கண்களில் படும்போது, அவன் திறங்கிக்கொண்டு இவனை அனுப்பி வைப்பான். வேகமாக நகர்ந்து இலக்கை அண்மிக்க முனையும்போது -

ஏதோ ஒரு தடைவரும்.

இப்படியாகத் தாக்குதல் இழுப்பட்டுக்கொண்டே போனது.

நெருக்கடியான போக்குவரத்துப் பாதை களில் வாகனம் ஓட்டிய அனுபவம் பெற்றிராததால், அந்த வீரனும்கூட வெகு வாகச் சீரம்பட்டான்.

எத்தனையோ நாட்கள் போய்ப்போய்த் திரும்பி வரவேண்டியிருந்தது.

எனவே, திலக்கு நெருங்கிவரும் ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமானால், திரும்பப் பெறமுடியாத பெறுமதி உடையது அது; உடனடியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவிட வேண்டும்.

இவ்விதமாக உருவாகியிருந்த ஒரு தழ் நிலையில் -

அது எதிர்பாராத ஒரு சந்திப்பு -

தேடித்திரிந்த இலக்கு மிக வசதியாக... மிகமிக வசதியாக எதிர்ப்பட்டது.

ஆனால் வாகனத்திற்குள் திருவருமே திருந்தார்கள். தளபதி ஓடிக்கொண்டிருந்தான்; அருகு இருக்கையில் இவன். இவனிடம்தான் 'கவிச்'.

அவன் திறங்கிக்கொண்டு இவனை அனுப்புவதற்கெல்லாம் அவகாசமே கிடையாது; தாக்கு தூரத்திற்குள் இலக்கு நெருங்கிவிட்டது.

மிக அரிய சந்தர்ப்பம்; தவறவிடவே முடியாது; தவறவிடக்கூடாது.

"அமத்தடா...!" - தளபதி கத்தினான்.

ஆனால், அவன் அமத்தவில்லை!

இலக்கு அருகால் கழிந்துபோய்க்கொண்டிருந்தது.

"அமத்தணடா..." - தளபதி திரும்பவும் கத்தினான்; கட்டளையிட்டான்!

ஆனால் அவன் அமத்தவில்லை!

இலக்கு, கடந்து - நகர்ந்து - தூர விலகிப்போய்விட்டது.

அவன் அமத்தவேயில்லை.

ஆதிரமும் கோபமும் பொங்க ஏரிச்ச லோடு தளபதி கேட்டான், "ஏனா அம் தே ல்லை...?... பயந்துபோனியோ?"

அந்த வீரன் அமைதியாகப் பதிலளித்தான்.

"இந்த வேலை தொடர்ந்தும் நடக்கவேணுமென்றுதான்!"

*

இதற்குப் பின்பொரு நாளில், அதே கரும்புவிவரர், அதே இலக்கை, அதே திட்டத்தின்படி தாக்கியிருந்தான்.

காகம்

அவனுடைய வைக்கறைப் பொழுதுகள் மகிழ்ச்சியாகத்தான் விடியும்.

தூஷ்டிப்போடு அவன் நித்திரை விடப்படுவான்.

முகத்தில் இனம் புரியாத ஒரு பூரிப்புப் படர்ந்திருக்கும்.

விரைந்து விரைந்து பணிகளை முடிப்பான்.

அந்த நாளிலும்கூட, குளியலறையில் அரைமணிநேரமாக திருந்து செருப்புத் தேய்த்துக் கழுவுவான்.

குளித்து முழுகிப் புதுப்பொலிவோடு வெளிவருவான்.

உடைகளை அணிந்து நின்று, கண்ணாடிக்கு முன்னால் ஆழு பார்ப்பான்.

ஆகக்கூடுதலான நேரத்தை அதில் செலவழிப்பான்.

ஒரு மன்மதன்போலக் காட்சி தருவான்.

நல்ல சாப்பாடாக எடுத்து, நிறையச் சாப்பிடுவான்; சந்தோசமாகச் சாப்பிடுவான்.

உற்சாகமாக வந்து வண்டி எடுப்பான். கூடவே வந்திருந்த ஜயாவிடம் உவகையோடு சொல்லி விடைபெற்று -பூர்ப்பட்டுப் போவான்.

"போட்டு வாறனய்யா...!"

பெரியவருக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கும்.

பெருந்துயரோடும் - பிரமிப்போடும் அவன் போவதையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்; அவன் கண்களிலிருந்து மறையும்வரை.

அதன் பிறகு அவர் காத்துக்கொண்டிருப்பார் -

அது அவனுக்காக அல்ல.

ஆனால், போன காரியம் பிழைத்து அவன் திரும்பி வருவான்; வரும்போது -

இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போகையில் இருந்த உற்சாகம் மறைந்து, முகம் பேயறைந்தது போவிருக்கும்.

அந்தப் பொவிவு செத்துப்போயிருக்கும்.

தாங்க முடியாத சோகம் அவனில் மிக கயாகத் தெரியும்.

தலையைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு வந்து குந்துவான்.

விசர் பிடித்தவன்போல எழுந்து உடைகளையாமலே போய்க் கட்டிலில் விழுவான்.

இன்னென்று சொல்லமுடியாத ஒரு ஆற்றாமை உணர்வுக்குள், அவன் சிக்குண்டு வலிப்பது தெரியும்.

பெரியவர் அருகிலிருந்து தடவிக்கொடுத்து ஆறுதல் சொல்லுவார்...; எதற்கு ஆறுதல்...? விசித்திரமான வாழ்க்கை தான்!

மதியம் சாப்பிடான். தேநீர்க்கூட அருந்தான். தீரவும் சாப்பிடாமலே கிடப்பான். அறையைவிட்டு வெளியிலேயே வரான். கண்களைக் கூரைக்குள் செருக்கிவிட்டு, வெறித்த பார்வையோடு படுத்திருப்பான்.

அந்த நேரங்களிலெல்லாம், 'தமிழித்தின் கரைகளைத் தழுவும் கடலவைகள்' போலத் தாயக் நினைவுகள் அவனைத் தழுவியிருக்கும்.

புரண்டு புரண்டு படுப்பான்; அவனது மன உணக்கல் அதில் தெரியும். மெல்ல இருந்து கவியும்... பாவும் அப்படியே தூங்கிப்போவான்.

'என்ன மனிதர்கள் இவர்கள்...!' எப்படி இவர்களால்...?... ஜயாவுக்கு இது பெரிய புதிர்; நம்பற்கிய அதிசயம்.

எழுத முடியாத காவியங்கள்...

என்ற தந்த போராட்டத்தின் பெரிய தொரு தடைக்கல்லை அந்தக் கரும்புலி கட்டி அணைத்துத் தகர்த்தபோது -

எங்கள் போராட்டத்தின் 'வரலாற்றுப் பிரநுமை' ஒன்றுக்கு அது உரித்துடைய தாகியது.

அடுத்து வந்த நாட்களில் -

அந்த நடவடிக்கைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த 'அந்த ஒரு' வீரன், அங்கிருந்த படி செய்தி அனுப்பினான் -

கடைசி நாள்வரை அதே பாடல்தானாம், அந்தக் கரும்புலியின் வாயில் -

"பிரபாகரன் நினைத்துத் தந்தகும் - அவன் புலிப்படை நெருப்பாற்றை நீந்திக் கடக்கும்".

மாரனம்

தூ க்குதலுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு ஒருவன் நிச்சயிக்கப்பட்டான்.

வேவு அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் - தாக்குதலுக்கு அவன் தயார்படுத்தப்பட்டான்.

விளக்க வகுப்புக்கள் நடந்தன.

செயன்முறைப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன.

சொல்லிக்கொடுத்தவற்றை அவன் சிறந்த முறையில் பிடித்துக்கொண்டான்.

பல்வேறு தேர்வுகளிலும் தேறிய அவனுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது.

அவன் தாக்குதல் 'தளத்துக்கு' அனுப்பப் பட்டான்.

அங்கும் அவனுக்கு தாக்குதல் கேந்திரம் நேரடியாகக் காட்டி விளங்கப்படுத்தப்பட்டு -

அது பகைவனின் 'முனை'.

தமிழர்களுக்கு எதிரான போரின் 'மையம்' அதுதான்.

எனவே, அந்தத் தாக்குதல் முக்கியத் துவம் மிக்கது.

ஆனால், எல்லா ஏற்பாடுகளும் நிறை வாகியிருந்தபோது - கடைசி நேரத்தில் - தாக்குதலுக்கு என்று சென்றவன் தளம் பிலிட்டான்; நம்பிக்கையோடு தயார்படுத்தப்பட்டவன் பிச்கிலிட்டான்.

எதிரி உசாரடைந்துவிடுவானானால், எல்லாமே பாழ்.

எனவே திட்டத்தைத் தாமதப்படுத்த முடியாதது, இன்றியமையாத தேவையாக எழுந்தது.

அப்படியானால் ஆள்...?

திரும்பிப் போய், புதிதாக ஒருவனைத் தயார்பண்ணி, கூட்டிவந்து... அது சாதி தியமே இல்லாத சமாச்சாரம்.

அந்தத் தர்மசங்கடமான நிலையில் -

வேறு ஒரு வேலையின்பொருட்டு, அங்கு போய் நின்ற இன்னொரு வீரன் அதனைத் தான் செய்வதாக முன்வந்தான்.

உடனடியாகத் திட்டம் விளங்கப்படுத்தப்

பட்டு, அவன் புறப்படத் தயாரானான் -

புறப்படும்போது - வாகனத்தில் ஏறிக்கொண்டு - அந்தத் 'தளத்தின்' அதிபதியிடம் உணர்ச்சிமையான முகத்தோடு சொல் விவிட்டுப் போனான் -

"தமிழ்களாகப் பிறந்தவங்களுக்கு கொஞ்சமென்டாலும் ரோசம் இருக்கோ ஆனும்...!".

"வரைய்ப்பாத சீத்திரங்களாகவும், எழுதப்பாத சீத்திரங்களாகவும் இந்தக் கரும்புலி வீரர்கள் பொயர் குறிப்பிடாத கல்லறைகளில் அமாமதேயாக உழங்குகிற போதும் அவர்களது அம்புதமான சாதனைகள் வாலாற்றுக் காவீயங்களாக, என்றும் ஆழியாப் புகழ் பெற்று வாழும்.

அங்கும் பெருக்கும் அப்பால் - முகத்தை மறைத்து, புகழை வெறுத்து - எமது வாழ்வுக்காகத் தமது வாழ்வைத் துறந்த இந்த வரலாற்று நாயகாகளுக்கு, நான் சீரம் தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்துகிறேன்."

-தலைவர்

எல்லாம் ஏற்பாடாகவிட்டது.

அவன் புறப்பட்டுவிட்டான்.

இதற்கு முன்னரும் பல தடவை போய்ப் போய் வந்தவன்தான். ஆனால் -இனி வரமாட்டான்.

வழியனுப்பிவைக்க வந்த தோழன், அவனது தோள்களை அணைத்துக் கூட்டி வந்துகொண்டிருந்தான்.

அழைத்துச்செல்லப் போகின்றவரும், அனுப்பிவைக்க வந்த தோழர்களும் அருகிலே வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இருந்தாற்போல் - அவனது நடையின் வேகம் சற்றுக் குறைந்தது.

ஏனோ தெரியவில்லை - மெல்ல மெல்ல முகம் இறுகிக்கொண்டோன்து.

கண்களில் நீர் திரையிட அவன் தயங்கினான்.

அவன் பின்னாலே திரும்பிப் பார்த்தான்.

அருகில் நின்ற தோழர்களைக் கடந்து வெகுதொலைவைப் பார்த்தான்.

விலிகளைப் பரப்பி, ஏக்கத்தோடு பார்த்தான் - திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான்.

ஏனோ தெரியவில்லை - மெல்ல மெல்ல முகம் இறுகிக்கொண்டோன்து.

கண்களில் நீர் திரையிட அவன் தயங்கினான்.

அவன் பின்னாலே திரும்பிப் பார்த்தான்.

அருகில் நின்ற தோழர்களைக் கடந்து, அதாலே வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இருந்தாற்போல் - அவனது நடையின் வேகம் சற்றுக் குறைந்தது.

ஏனோ தெரியவில்லை - மெல்ல மெல்ல முகம் இறுகிக்கொண்டோன்து.

கண்களில் நீர் திரையிட அவன் தயங்கினான்.

அவன் பின்னாலே திரும்பிப் பார்த்தான்.

அருகில் நின்ற தோழர்களைக் கடந்து, அதாலே வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இருந்தாற்போல் - அவனது நடையின் வேகம் சற்றுக் குறைந்தது.

ஏனோ தெரியவில்லை - மெல்ல மெல்ல முகம் இறுகிக்கொண்டோன்து.

கண்களில் நீர் திரையிட அவன் தயங்கினான்.

இவன் நினைக்கும்போதே - இவனிட மிருந்து மெல்ல விலகிக்கொண்டு -

அருகிலிருந்த காட்டுத் துண்டுகள் அவன் போனான்; போனவன் திரும்பி வந்தான் -

ஒரு சோர்வான நடை; நடை மட்டும் தான்.

தனது உடலில் படிந்திருந்த மன் புழு தியைத் தட்டிக்கொண்டு வந்தான்; தனது உதடுகளிலிருந்த புழுதியையும் - தாயகத்துக்கு கடைசி முத்தம் படாப்புத்து வணங்கிவிட்டு, அவன் வந்துகொண்டிருந்தான்.

கண்கள் சிவந்து கலங்கிப்போயிருந்தன; ஆனால், முகத்தில் தெளிவு தெரிந்தது; பார்வையில் உறுதி தெரிந்தது.

தோழர்களுக்கு மெய் சிவிர்த்தது.

தீவ்...

கல்யாணத்துக்கு நாள் குறிக்கிற நேரத்தில், புதிதாய் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டது மனதுக்குக் கவலையாய் இருந்தது. வவுனியாவுக்குப் போன மலர்விழியின் தமயனை ஓவியோரு நாளும் அவன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

"நீ என்ன கதை கதைக்கிறாய். அது சரியில்லை. பேசுமாற எலுமே..."

"நீங்கள் பேசாமல் இருக்கோ; அவன் அந்தக் குடும்பத்துக்குள்ளே போய் கஸ்ரப்பட நான் விடமாட்டன்."

"சேச்சே... நியாயமில்லாமல் கதைக்காதை. பொம்பிளைக்கு பொம்பிளைதான் எதிரி. நீ யோசிசுத்தான் கதைக்கிறியே..."

அம்மா அப்பாவைக் கொஞ்சம் நிமிர்ந்து பார்த்து முறைத்தாள்.

"நான் யோசிச்சுத்தான் கதைக்கிறன். நீங்கள் பேசாமல் இருக்கோ. இந்த இடம் வேண்டாம். வேற இடம் பார்ப்பம்.

சிவநேசனுக்கு சுருக்கருவன் வெளியிட விரும்புகிறதோன். அம்மா உங்கட எண்ணத்துக்கு கடைசிவைரக்கும் சம்மதிக்கமாட்டன். நான் மலர்விழியைத் தான் செய்வன். நீங்கள் சம்மதிச்சா சந்தோசம்; இல்லையின்டால், மீறப்போய்ச்செய்வன். உங்கட மரியாதையை விரும்பினா, காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கோ. அவன் அழுத்தமான குரவில் சொல்லிவிட்டு, கதி ரையில் நன்றாகச் சாய்ந்து அமர்ந்து, தெருவைப் பார்த்தான். ■

"அம்மா உங்கட எண்ணத்துக்கு கடைசிவ

எம் தேசமும் மக்களும் விடுதலை அடைகின்ற அதேவேளையில், எம்மத்தி யில் காணப்படும் சகல சமூகக் கொடுமைகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்மத்தில் காணப்படும் சமூகக் கொடுமைகளில் ஒன்றான சீதனத்தை ஒழிப்பதற்காகவே தமிழ்மத்தில், 'சீதன ஒழிப்புச் சட்டம்' கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. சீதனக் கொடுமை தமிழ்மத்தில் உள்ள எம்மக்களை மட்டும் பாதிக்க வில்லை; அந்திய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்துள்ள எம்மக்களையும் வெளுவாகப் பாதித்து வருகின்றது. இப்பாதிப்பிலிருந்து எமது இனம் விடுதலைபெற, சிறுகதையில் வரும் சிவநேசனைப் போல, தமிழ்மத்தில் உள்ள இளைஞர்கள் மட்டுமல்ல, புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம் இளைஞர்களும் மனமாற்றமடைய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடனேயே இச்சிறுகதை இங்கே பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. ■

அலுவலகத்திலிருந்து வீட்டுக்கு மோட்டார் சைக்கிளில் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான் சிவநேசன்.

சிவிநோக்கி ஆஸ்பத்திரி வாசலில் ஓரே சன நெரிசலாக இருந்தது. சேர்ச் வாசலில் கொழும்பு பஸ் நின்று, ஆட்களை இறக்கிக் கொண்டிருந்தது. காட்டிப்போக்குச் சந்தியிலிருந்து இரண்ணமடுக் கந்தியிலரை தெருவில் எப்போதும் சனக் கூட்டமாய்த்தான் இருக்கிறது.

மோட்டார் சைக்கிள் தெருவில் செலுத்துவது மிகவும் கடினம். கந்தசாமி கோவிலின் முன்புற வீதியால் திரும்பி, தன்வீட்டை நோக்கிப் போனான்.

மாலை வெயில் நன்றாக இறங்கிவிட்டிருந்தது. காற்று சில்லென்று வீசியது.

வீட்டுக்கு வந்து உடைகளை மாற்றி, கால், முகம் கழுவிவிட்டு வந்ததும் அம்மா தேனீர் தந்தாள். "கல்யாணத்துக்கு நாள் குறிக்க எங்களை முரசமோட்டைக்கு வரச் சொல்லி புரோக்கரிட்ட சொல்லிவிட்டிருக்கி னம்".

அவன் மனதில் மின்னலாய் மலர்வி மியின் முகம் தோன்றியது. பெண் பார்க்கப்போன அன்று, ஒரு அரை மணி நேரமாய் விட்டு, விட்டுப் பார்த்த அவளின் முகம்.

"தகப்பன் லொறிகொண்டு வவுனி யாக்கு போயிட்டாராம். இன்னும் ரெண்டு நாளில் வந்திடுவாராம். தமயன்தான் சொல்லிவிட்டிருக்கு. அவர் வந்தவுடன் நானும் அப்பாவு மாய் போய், நாள் குறிச்சுப் போட்டு வாறம்".

அவன் தலையாட்டிவிட்டு, வாசல் விராந்தையில் நாற்காவியில் அமர்ந்துகொண்டான்.

தலையை இடது கையினால் கோதி விட்டபடி, தெருவைப் பார்த்தான். தளியார் கல்வி நிறுவனம் முடிந்து கூட்டம் கூட்டமாய் மாணவர்கள்.

ஒரு சிறுவன் மாடுகளைத் தெரு வோரமாக சாய்த்துக்கொண்டு போனான். தூரத்தில் துரியன் சிவப்பாய் அடவானில் விழுந்துகொண்டிருந்தான்.

அந்த அழகான சிவப்பையும் சிலுகிலுவன்ற காற்றையும் உணரும் போது, மலர்விழியின் நினைவு இனிமையாய் மனதை அழுத்தியது.

முரசமோட்டையில் வயல்க்கானி, கல்வீடு என்று கொஞ்சம் வசதியான ஆட்கள். ஒரு மகனும் மகனும் தான், சொந்தமாய் லொறி வைத்து கொழும்புக்கும் இங்கேயுமாய் சாமான் ஏற்றி வியாபாரம்.

அவன் கல்யாணப் பேச்சுக்களின் ஆரம்பத்தில் அம்மாவிடம் சொல்லி விட்டான்.

"அம்மா எனக்கு சீதனம் ஒண்டும் கேட்கக்கூடாது".

"நான் ஏன் சீதனம் கேட்கிறேன்". அம்மா பெண் பார்க்கப்போன அன்றே அவனையும் முன்னால் வைத்துக்கொண்டே அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டாள். "என்ற மகனுக்கு

எம் தேசமும் மக்களும் விடுதலை அடைகின்ற அதேவேளையில், எம்மத்தி யில் காணப்படும் சகல சமூகக் கொடுமைகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்மத்தில் காணப்படும் சமூகக் கொடுமைகளில் ஒன்றான சீதன ஒழிப்புச் சட்டம்' கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. சீதனக் கொடுமை தமிழ்மத்தில் உள்ள எம்மக்களை மட்டும் பாதிக்க வில்லை; அந்திய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்துள்ள எம்மக்களையும் வெளுவாகப் பாதித்து வருகின்றது. இப்பாதிப்பிலிருந்து எமது இனம் விடுதலைபெற, சிறுகதையில் வரும் சிவநேசனைப் போல, தமிழ்மத்தில் உள்ள இளைஞர்கள் மட்டுமல்ல, புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம் இளைஞர்களும் மனமாற்றமடைய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடனேயே இச்சிறுகதை இங்கே பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. ■

சீதனம் வாங்கிறதில் விருப்ப பில்லை. எனக்கும் தான், ஏதோ உங்களுக்கு விரும்பினதை, உங்கட பிள்ளைக்குக் குடுங்கோ. எங்களுக்குத் தேவை நல்ல குணமான பிள்ளைதான்".

அவர்களுக்கும் அம்மாவின் செருந்தன்மையான மனம் சந்தோசத்தை கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

சீதனம், காணி, பூமி, காசு, நகை என்று எதுவித பேச்சும் அன்று எழ வில்லை. சிவநேசனுக்கு அது பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது. சராசரி ஆண்களிடமிருந்து நான் சற்று வித்தியாசமானவன் என்று மலர்வி

ஒரு மணிக்கு மேல் வெளியேயிருந்து வந்தவர்களால் அலுவலகத்தில் கதை பரவியது.

முரசமோட்டைப் பகுதியில் தான் குண்டுகள் விழுந்ததாம்; ரெண்டு மூண்டு வீடு சேதமாம்; நாலைஞர் பேருக்குக் காயமாம்; சிவநேசனுக்கு 'தீக்கென்றது.

விபரம் யாரிடமாவது அறியலாமா? என்று அலைந்து தீரிந்தான். மூன்று மணிக்கு மேல் அலுவலகத்தில் சொல்லிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தான்.

வீட்டு வாசலில் அம்மாவும் அப்பாவும் ஒருவித பரபரப்போடு நின்றார்கள். மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்தி விட்டு, "என்ன விசயம்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே இறங்கிப் போனாள். "முரசமோட்டையில் போட்டதில், ஒரு குண்டு மலர்விழியிட்டில் விழுந்து, வீடு அப்படியே இடுஞ்ச போயிட்டுதாம். இப்பதான்

அன்றைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை பின் நேரம், ஆறுதலாக விராந்தையில் இருந்து கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த நேரம் புரோக்கர் உள்ளே வந்தார். அவரது முகம் சோர்வுடன் இருந்தது.

வந்து அமர்ந்ததும் அம்மாவிடம் தண்ணீர் கேட்டு வாங்கி, மளமள வென்று குடித்தார். பிறகு, வந்து சொல்வதாகச் சொன்னவர்களிடமிருந்து ஒரு தகவலுமில்லை. இன்னும் அவர் வரவில்லையோ... அல்லது வீடு போன அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளவில்லையோ...

"புரோக்கர் வந்து சொல்லிப்போட்டுப் போறார்".

"அப்ப ஆட்களுக்கு ..."

"அவைக்கு ஒண்டுமில்லாம தப்பியிட்டுனம். பொம்பர் சுத்தத் தொடங்க, மலர்விழியும் தாயும் பக்கத்துவீட்டு ஆட்களோடு தள்ளி வயற்பக்கம் ஒடியிட்டுதாம். தமயன் வேற அலுவலாய்ப் பரந்தனுக்கு வந்திட்டு தாம்".

"கடவுளே... ஆட்கள் தப்பினதே போதும். வீடுதானே போனாப்போகுது".

என்றார் அப்பா.

அம்மாவின் முகக்கலக்கம் தீரவில்லை.

"நான் ஒருக்கா போய்ப் பார்த்து

வரட்டே. தகப்பனும் நிற்காத நேரம் நாங்கள் போய்ப் பார்த்தால், ஒரு ஆறுதல் தானே". என்று அப்பா முறப்பட்டார்.

சிவநேசனுக்கும் போக வேண்டும் போல் இருந்தாலும் அது சரியில்லை என்பதால், பேசாமல் இருந்தான்.

அப்பா சைக்கிளில் போவதைப் பார்த்துக்கொண்டே யோசனையுடன் அவன் வாசலில் அமர்ந்திருந்தான்.

வீடு அப்படியே இடிந்து போய்விட்டது என்றால், இனி என்ன செய்வார்கள்.

அம்மா வாசலுக்கும் உள்ளுக்குமாய் நடையாய் நடந்தாள். அம்மாவின் முகத்திலும் யோசனையும் கவலை யும் தெரிந்தது.

இருள்கின்ற நேரத்தில் அப்பா வந்து கவலையுடன் சொன்னார், "அதுகள் தப்பினது அருந்தப்படு. வீடு தானே, போனாப்போகுது எண்டு நினைச்சுக்கொள்ள வேண்டியதுதான்".

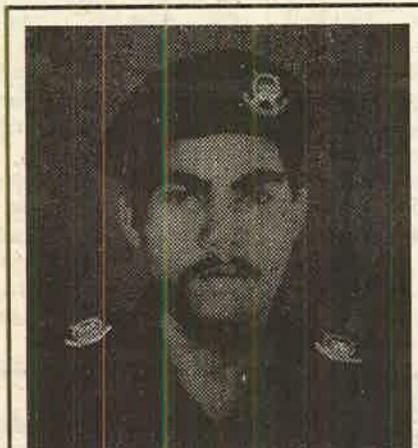
ஒரு வாரம் ஒடிப்போனது. மலர்விழியின் தகப்பன் வவுனியாவிலிருந்து வந்த பிறகு, வந்து சொல்வதாகச் சொன்னவர்களிடமிருந்து ஒரு தகவலுமில்லை. இன்னும் அவர் வரவில்லையோ... அல்லது வீடு போன அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளவில்லையோ...

அந்த நேரம் புரோக்கர் உள்ளே வந்தா

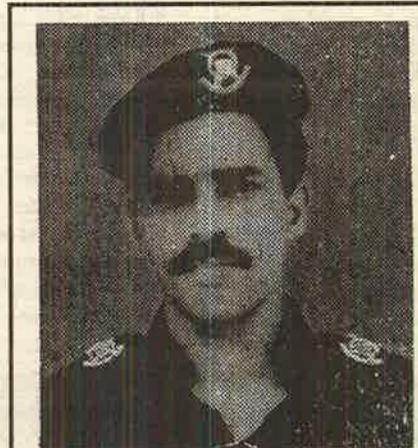
பூநகரி வெற்றியின் உறுது துல்லைவர்கள்

கப்டன் சீவலோகன்
(சி. அருளானந்தம்) மட்டு.

மேஜர் தொண்டமான்
(க. நல்லதம்பி) மட்டு.

மேஜர் கவையழகன்
(பா. பேரின்பராசா) மட்டு.

கப்டன் மதிநிலவன்
(க. தவராசா) திருமலை

கப்டன் ஜயராம்
(செ. ராசசேகரம்) யாழ்.

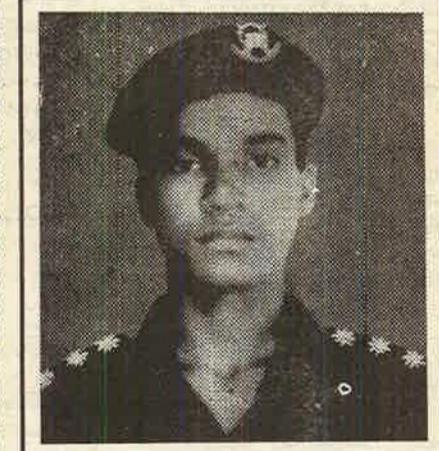
தாய்ப் படைத்தளமாகிய பலாலிப் பெருந்தளத்தூடன் பூநகரிக் கூட்டுத்தளத்தை இணைத்து வைத்திருந்த 'தொப்புள் கொட்டியை அறுத்தெறியும் பண் இவர்களுடையது. எதிரிப்பின் நாடு நாம்புகளுக்குள் புதுந்து, அவனை உலுக்கீ ஏடுத்தார்கள். பூநகரிக்குப் புது இரத்தம் பாடும் சாத்தீயங்களைத் தடுத்தார்கள். அங்கு புயலை வீச்சு செய்துகொண்டிருந்த புலிகளின் சேகனங்கு, தென்றலைப் பாசாக அனுப்பிப் பிந்தக் கரும்புலிகள், எதிரி ஞந்தியிருந்த எமது நிலத்திலேயே விதைபாலிப் போனார்கள்.

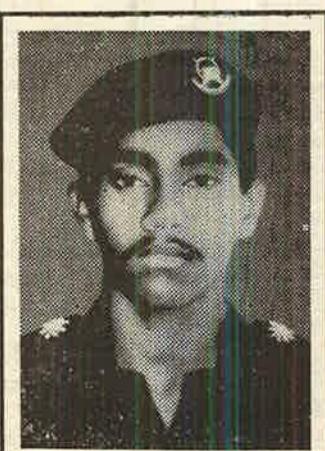
கப்டன் கர்த்தகாலன்
(கு. பிரபாகரன்) திருமலை

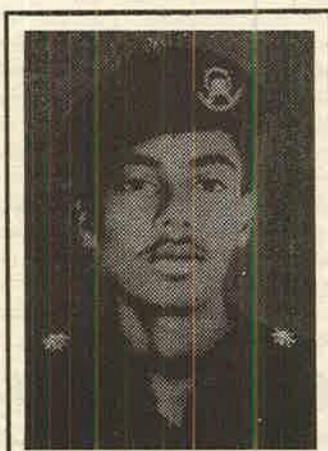
கப்டன் சுராணன்
(நூ. குணம்) மன்னார்

கப்டன் செந்தமிழ்நம்பி
(செ. ஜெகன்) யாழ்.

மேஜர் சீவாங்கன்
(சி. முருப்பிள்ளை) மட்டு.

மேஜர் வர்மான்
(தெ. சுதாகார) யாழ்.

மேஜர் நல்லதம்பி
(த. கோஞ்வநாதன்) மட்டு.

மேஜர் வெங்கடேஸன்
(த. சுந்தரபாண்டியன்) யாழ்.

மேஜர் வெங்கடேஸன்
(ந. நேசதுலேந்திரன்) யாழ்.

U.T.O
211 Katherine Road
London E6 1BU, UK
T/F 081-470 8593

L.T.T.E
Postbox 47, 7600 Struer
Denmark. Tel/Fax
97-341231

W.T.C.C
Gold Gasse-8, 7000 Chur
SWITZERLAND
Tel/Fax: 077-816609

T.C.G
Post Fach - 340251
51624 Gummersbach - 34
Germany

T.C.C
Via Mariano Stabile - 49
90139 Palermo, Italy
T/F 091-611 3179

T.C.C
341 Rue des Pyrenees
75020 Paris, France
Tel 435 81142 F 435 81191

T.C.C
P.O.Box 375, Preston
Victoria 3072, Australia
T: 03-470 6441 F: 560 8224

T.C.C
P.O.Box 1699 Vika
0110 Oslo - 1, Norway
Tel 022-191260 F-190114

T.C.C
Groot Hertoginnelaan 106
2517 BL Den Haag, Nederland
Tel 070-346 1963 F-384 0683

T.C.C
Glomminge Grand-29
16362 Spanga, Sweden
Tel 08-7612943